

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Avgvstae Tavrivorvm, 1578

Accusatore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96846](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96846)

quoque concernit sententiam, totum processum spectat. Sed satisfactio, qua concernit processum non continet iudicium executionem. Sic ff. de pac. l. sed sitantur. & de solut. l. hoc iure. Est & alia ratio: quia iudicium non porrigitur post sententiam, quia finitur per sententiam: ergo & promissio de iudicio sibi finitur. ¶ Sed quid si quis generalius promissit, scilicet sistere & parere mandatis curie, vtrum teneatur lata sententia? Dic. quod non: quia istud de parendo mandatis, venit accessorie ad promissionem, vnde non semper per ipsam satisfactioem de iudicio sisti, debet parere mandatis secundum naturam satisfactioem. ff. de in ius voc. l. eum. Pro quo facit, quod no. Dy. ff. de ver. oblig. l. continens. §. cum quis. Bal. Vide j. de acc. §. vilo qualiter. & j. px. ¶ Sed an reus qui promissit de iudicio sisti, & parere curie, potest opponere exceptionem iudicis incompetenti? Et videtur, quod non: quia in eum conuenitur, cum eius mandatis se submittit. ff. de iurisd. omni. iudic. l. est receptum. In contrarium facit, quia ista verba sunt intelligenda secundum ius eorum, vnde vno. in d. §. cum quis. & no. ff. de reg. iur. l. non videtur. §. qui iussu. & de ope. l. si libertas. Itē psona non sui iudicis, non fundatur p satisfactioem: vt C. de lit. pte. auth. offeratur. Facit quod no. Cy. C. de spon. l. si. Sol. per sim pteem de iudicio sisti promissionem non excludit obiectus contra iurisdiccionem; sed cum quis promissit parere mandatis eius, per hoc prorogatur iurisdicchio. arg. no. in l. pe. ff. de arbi. per Accu. & Gul. Et ideo subdistinguetur ista promissio sit iudici, qui ex privilegio poterat reculari: & tunc perditur privilegium. C. de pec. l. pen. Aut iudici extraneo: & tunc etiam videtur, quod possit ponere: vt si conuenit. ff. de iur. om. iudi. Hoc non credo: & ideo dico, quod si promissit per errorem, non valet. secus si ex certa scientia, non per meum. ff. de iud. l. 2. ff. si quis cau. l. sed & si quis. §. fin. Nam per contrarium contra factus est subditus illius iudicis, & fori. quod ad illam causam. & vide quod no. infra. veruscul. quid sit scholaris. per G. ¶ Si lite pendente quis sit effectus clericus, non impeditur per hoc cognitio: sed executio iudicis secularis. veruscul. quid sit. G. Certē si clericus est litigiosus, vt ita dixerim, & iurisdicchio optinatur. facit. ff. de iur. om. iud. l. pe. Bal. Vide Jo. An. de obli. ad racionē. Bal. ¶ Scholaris clericus non potest conueniri sub reo, & laico, sed sub clerico: si quis scholaris est aduena, sicut. Sed si studet in propria dioecesi, non potest conueniri, nisi coram dioecelano. ver. quid sit scholaris. G. Si tamē clericus est pellicarius, potest conueniri sub camerlingo occasioe artis. C. de iurisdiccionem iudicium. l. si. quia clerici negotiatores, quantum perinet ad eam negotiationem, iure laicorum communi vti debent. C. de epil. & cleris. l. 2. l. si enim. vt sic dixerim, non sunt pariter clerici. arg. C. de sacro. eccl. l. qui sub sicut. & de vita & hon. cler. c. si. Bal. qui habeant ius reuocandi domnia. ver. item legati. & ver. seq. cum sunt in curia Romana. G. ¶ Presumptum quis citatus, ex quo in iudicio comparuit, & ideo si offerit ei libellum, non potest dicere, Cita me, & ego veniam: sed bene potest petere terminum ad de liberandum. ver. si quis ob aliquam. G. ¶ Certē si iudex eum non monet, potest sillicentius recedere, & tota de hoc fit. Si enim presumitur citatus, & illic citatus recedere, est et verus contumax: vnde non presumitur citatus, ff. de in ius voc. l. j. Tamen presentia idem quod citatio operatur: quia non refert qualiter quis sit in iudicio, per citationem, vel sine. ff. de re iud. l. de vnoquoque. & no. in c. vi. de elect. lib. 6. in Nouella. Nam citatio non fit ad deliberandum, sed comparandum Parum ergo de modo cursum, si finem habeamus: & ista est communis opi. & vera. ergo per tale libellum reo presentia obligatum interuenit prescriptio: sicut per efficacem citationem tam in ciuili, quam in criminali. ff. de adul. miles. §. sexaginta. quod tene memi. Nam & quodam sunt sine citatione. ff. ad Trebellian. l. reculari. & l. ille a quo. Bald. & vide j. de lib. concept. §. reo non citato. & quod de teste presentia citato, vide j. de teste. §. vales dicitur. Et etiam sunt heres habet dilationem trium mensium propter inuentarium. ver. item suus. G. incipit quod ad die inmissioem quam creditor probare debet. si negatur. ff. de cond. furti. l. 2. ff. de inter. act. l. 2. & j. sol. ma. l. si cum dotem. §. transgrediamur. in gl. Bald. ¶ An monachus possit conueniri. Ciuiliter non, criminaliter sic ad poenam in corpus luendam in defectum pecunie. Item ad poenam corporalem. ff. de accl. hoc accusare. §. omnibus. quia natura communis est. Ciuiliter autem conuenitur monasterium; si monachus obtulit vniuersitatem bonorum: secus si rem singularem: vel nullam: vt noc. per gloss. & Dyn. in lege. si peculium: §. j. de pecu. lega. Nam monasterium habetur loco heredis ratione rerum, non ratione persone: imo est successore anomalus sicut pater, qui occupat iure peculij, & sicut iure caduci. ff. de noua. l. nouatio. ff. solut. matr. l. si constante. §. si. Insi. de eo, cui. l. cau. §. si. Bal. Et si monachus diuinit matrimonium per quosdam, monasterium non tenetur nisi pro rata. ff. de religi. l. si pro rata. licet tamen monasterium possidendo vnam rem singularem, non conuenitur tanquam obligatum tamē si non defendit monachum. patitur in illam rem missionem. Insi. de acqui. per arro. in si. de hoc in ver. item feruus. cum seq. per Gul. & Tac. & Cy. in auth. causa quæ fit cum monacho. C. de epi. & cle. vide j. de statu mo. §. iuramentum. & j. de acc. §. potest clericus. Bal. ¶ Ille, qui non vult recipere libellum, sed soluere, non dicit litem contestari, sed declinatoriam opponere, secundum Gul. ff. de procu. l. si reus. Item si non vult recipere libellum, nec soluere, sed constiteri debitorum, non videtur litem contestari: sed fit pceptum in eum officio iudicis: vt si debitor. ff. de iudi. & nota. ff. de inter. act. l. vbi conque. Si vero reus libellum iam suscepit, offerendo debitum, non videtur litem contestari, sed perimere contestationem litem & sententiam. Si vero non offert debitum, sed constiteatur libello suscepto, & in figura iudicij: tunc fit litem contestatio de plano, in qua non requiritur iuramentum calumnie, vt no. ff. de nego. gest. l. at qui natura. §. cum me abente. Si vero contradictionem opponit, sit litem contestatio, & exigitur calumnie iuramentum. C. de iud. l. rem non nouam. C. de iur. cal. l. 2. in prin. C. de excep. l. si quidem. Bal. ¶ Si pater satisfat pro filio de iudicio sistant, videtur persona filij legitimi, sine alio consensu: Videtur quod sic. ff. qui satisfactio. cogan. l. filius. sed ibi pater erat in iudicio nomine filij, non filius. Ad idem quia qui fidei iubeat, consentire videtur. ff. ad Mace. l. sed si pater. §. non solum. Tamen si ista satisfactio prestatur ante litem contestatam, non videtur sufficere: quia oportet quod pater consentiat alio tempore, scilicet tempore litem contestata. ff. solut. matr. l. si cum dotem. §. eo autem tempore. & istud est tutius. Tamen etiam credo primum verum: quia consensus perseverat, & nec reuocatur: & quotidie consentire videtur. argumen. ff. de vili. acce.

l. j. in si. Bal. vide infra ti. px. §. conuenit. & seq. & §. an sufficiat. & j. px. ¶ Sed quid si statum dicat, quod filius non possit se obligare sine expressa licentia patris: & in codē instrumento filius & pater principaliter se obligant: vel vnus pro altero fidei iubeat, nec dicitur, quod pater dederit licentiam filio, an sufficiat? Quidam dicunt, quod non: quia est tacita licentia, non expresse. Videtur, non fidei iubeat, non consentire. ff. qui. mo. pig. taci. contrahi. l. si gratiam. §. r. ff. qui. mo. pig. vel hyp. fol. l. Titius Sempronius. in prin. Nam & duo rei videtur rursuicem fidei iubeat. l. vir vxori. §. si. ff. ad Vell. Sed arg. quod sufficiat. ff. de proc. l. filius. §. sed & filia. Et si dicatur quod non est expressa licentia, dico quod satis est expressa rebus ipsis & factis. arg. ff. de leg. l. de quibus. & necessario sequitur ex verbis, quod ex tenore verborum aperte colligitur. arg. ff. de lib. & posth. l. Gallus. §. si. Nam & ratione statuti factum videtur: ergo & ipse statuto. ff. de ritu nup. l. libertus. §. senatus. C. de iud. in l. si. de cond. & dem. l. cum tale. §. pe. in gl. Sed quidam pronunciat contrarium, inherens, verbo, expressa. arg. ff. de auto. tuto. l. fin. cum glo. & l. etiam & quod no. ff. de reg. iur. l. vbi non voce. ff. de ad optio. l. si pater naturalis. per Gul. nam nec tutor si se obligat vna cum pupillo, dicitur ipse sufficienter autorizare, quia requiritur verborum expressio: quod est tutius, Bal. vide j. de pecu. §. sufficit ghalis

¶ De Accusatore. Rubrica.

ADDITIO.

¶ Hic aduertendum, quod in hoc volumine habemus quatuor rubricas, quæ cum allegant, integre sunt scribende. De Accusatore hic. De Accusato, quod sequitur de Accusatio ne in parte tertia, & in quarta de Accusationibus. Item est sciendum, quod Legiste habent in C. specialem rubricam, qui accusare non possunt: quæ prout hunc nigro, quia specialiter ad hoc tendit. & Azo ibi in Summa inuit auctore, & ipse Summa super rubrica de accu. Goff. vlt. ad ver. accusari. Host. in 2. §. Baga. in prin. vique ad ver. nunc de ciuilib. ostendit accusatorem repelli ratione sui, ratione accusati, ratione mista vtriusque, ratione iudicis, item ratione ipsius iudicis & cause, & ratione temporis. Tanc. in secunda parte ratione ipsius iudicis & cause, & sequi quasi nil ad propositum. Ro. in libellis iur. cano nigi. in prin. 2. partis. post l. 2. rubri. de singulis personis, que accusare non possunt, quod multum inuit auctorem. Vber. de Bo. de hoc in pe. co. §. quem allegari super rubrica de auctore. Vber. de Bo. fecit specialem rubricam de his, qui in criminalibus actionibus repelluntur, quæ est tertia rubrica. alias est pars secunda, ex qua satis adiutus est auctor: de reliquis dicitur in tit. de accusatione, & de accusationibus. Et circa rubricam congrue queritur, si per statum non potest quis accusare de crimine publico sine consensu offensis & Accusati. De crimine publico, dicens. Ego A. de voluntate talis accuso B. quis dicatur hic accusator: videtur, quod consentiens, quasi ille videtur mandatarius, & per eum mandans accusat. Veniar regula, qui per alium. cū suis expressis. de reu. lib. 6. Item quia potentior est in accusando, & eius versus interest, ita quod presentis extraneum excluderet. Et sufficiat. j. j. col. vers. pone quidam, cum ver. seq. Tu dic contra: quia per id vitari iura volentia in criminalibus causis non interuenire procuratorem, extr. co. tit. venies. & c. de in si. ff. de pub. iud. l. pe. §. j. Item aliud est agere, aliud agere consentire. ff. de re. iur. Alius curiosus in hoc prosequendo videat quæstionem domini Ia. Bu. patris, qui hoc in his duobus articulis plene disputauit in questione, que incertum est. Propter quod est sciendum, quod idem olim tenuit Lamber. de Ramo, in questione, que incipit duo sunt capitula, ponens vnum statum esse de quo aliud quod querela bannitorum non audiunt: nec damna eis illata emendantur, ponebat Titum vulneratum ad Seio: & quia crimen erat publicum, ego poteram vulneratum accusare: sed quia per statum necesse sic erat, habui consensum Titij offensis: & accusati ante litem cont. vel priusquam nomen Seij reciperetur inter reorum nomina, Titius bannitus fuit pro homicidio iusto, vt procedatur in accusatione. Seius cetera ex vi secundi statuti, querebat quid iuris: & tenuit idem, scilicet, quod procedatur in accusatione, no obstante resistentia accusati, hoc maxime per l. si de pub. iud. l. si qui reus. in si. ubi dicitur, quod damnatus implere potest accusationem, quas ante damnationem inchoauerat, etiam si post damnationem adimatur ei ciuitas, vel libertas. Intelligit autem inchoatam accusationem ante damnationem, etiam si super accusatione lis cont. non erat. C. qui acc. non pos. l. neganda. in si. que habetur 3. q. 1. r. neganda. Inducit etiam l. que non que. ff. de act. & ob. ff. de seruo cor. l. doli. §. fin. in quibus actiones, que seruo inceptum competere: siue ex l. 1. r. tab. vel ex l. A. qui iniuria, furo vel corruptione mihi competit, quicquid de seruo eueniat, manumissione, alienatione, vel alio modo. Ponderat principaliter, si ego, quia statum non im pediuisset, libere poteram accusare: cum crimen fit publicum, stringere ergo dicitur, & ferre: & l. Cor. de fca. puniunt. ff. ad l. Corn. de fca. l. j. Consensus ergo offensis non facit me mandatarium vel procuratorem: sed solum remouet obitaculum obstantia: & sic remanet in iure communi, per quod verificatur solutio. Ad quam additur regula, in ambiguis. §. j. ff. de re iur. & regula, factum legitime eo. tit. lib. 6. Sed quod si ipse Titius accusatus tenere, quod bannitus fuit, vt s. Dy. in l. antepe. ff. de fidei iud. dicit aduocatus tenere, quod bannitus accusationem inchoatam prosequi non poterit, per ipsam. l. §. sed cum duo qui eam admodum inchoare non possent, sic nec inchoatam prosequi: cum res ad casum, a quonon poterat inchoari: & quia quod impedit faciendum, impedit factum: vt ibi, & ff. de sup. m. l. post finitam. alij dicunt, quod si statum prohibeat bannitum admitti ad accusandum, ipse bannitus accusationem inchoatam prosequi, poterit, per pr. l. si reus, & hoc ibi placet Dy. & dicitur prestari debere securitatem bannito per commune, quod non offendatur donec inchoata accusatio sit finita. ¶ Adde Bar. in d. l. si, qui reus, quod ad secundam q. & quod ad q. de accusatore postea ex bannito, vide Perr. de Ancha. consil. 308. incip. plura. & quantum ad vltima verba, quod iudex debeat prestare securitatem bannito: adde, quod idem vult Barto. in d. l. si, qui reus. Item scias quod in mandato quod datur ad accusandum, requiruntur ea, quæ ipso accusato: alias mandatum non valet, & tenet Roman. consil. 60.

Concessum

Specul. lib. i. Partic. II.

SUMMARIUM.

- 1 Concessum esse intelligitur, quod non est a iure prohibitum.
- 2 Accusare an possit quis vniuersitatem de crimine contra se commissio.
- 3 Accusari an possit quis bis super eodem actu.
- 4 Accusatus a consanguineo interfecti, an iterum possit a fratre eiusdem interfecti accusari.
- 5 Pax facta de vulnere intelligitur facta de omni eo quod ex eo nasci potest.
- 6 Vulnerans aliquem, si actione pendente de vulnere condemnatur, uel absolutatur, postea autem vulneratus decedit, an possit iterum accusari.
- 7 Accusans de vulnere, & petens punitionem, dicitur criminaliter agere.
- 8 Iudex an condemnare possit vulnerantem pecuniariter, qui simpliciter peccatus est puniri.
Vulneratus pecunia recepta remittens iniuriam, an possit postea agere de expensis in vulnere factis.
- 9 Opponi potest contra accusatorem, quod iniustus fecit.
- 10 Accusans socius criminis & participes repellitur.
- 11 Iniurians se mutuo, an possint se mutuo accusare.
- 12 Accusator repellitur, ubi iam transiit, vel pactus est de crimine.
- 13 Clericus an possit pacisci, ne prelatum suum de crimine commissio accuset.
- 14 Frater non potest fratrem criminaliter accusare.
Affinis potest affinem accusare.
- 15 Accusans non debet ex odio procedere.
- 16 Mulier quibus casibus accusare possit.
- 17 Excipi potest contra accusatorem, quod est pupillus vel impubes.
- 18 Puber accusare potest cum tutoris auctoritate.
- 19 Pupillus, uel minor 25. annis, non possunt de crimine publica accusare, nisi suam, uel suorum iniuriam prosequantur.
- 20 Agnitionem meri uel misti imperij habentes, non possunt ante depositum officium accusari.
Defensores seu minores Potestates ciuitatum possunt accusare & accusari, agere & conueniri.
- 21 Opponi potest de accusatore, quod est infamis, nisi in quinque casibus.
- 22 Excipiuntur contra accusatorem, quod est hereticus, uel Iudeus, uel schismaticus, &c.
- 23 Contra agentem de adulterio excipi potest de lenocinio.
- 24 Excipi potest contra accusatorem, quod est pauper, & in pretio deceptus est.
- 25 Excipiuntur contra accusantem quod est libertus, beneficiatus, filius, uasallus, &c. qui non possunt eos accusare, in quorum domibus nutriti sunt.
- 26 Accusatus non potest pendente accusatione suam accusatorem, uel alium accusare.
- 27 Calumniantes ad vindictam possit similitudo supplicij.
- 28 Inimicus repellitur ab accusando & ab excipiendo.
- 29 Inimicitie que repellunt ab accusando.
- 30 Alienigena, homicida, maleficus, fur, sacrilegus, &c. repelluntur ab accusando.
- 31 Opponitur accusatori, quod non est bona estimationis, uel fidei, & quod temere accusat.
- 32 Accusans alieno nomine non admittitur in iudicio.
Crimina spacio viginti annorum extingui.
- 33 Reo moriente crimen extinguitur.
- 34 Opponitur accusatori, quod libellum non recte concepit.
- 35 Frater non potest accusare eum, quem prius frater suus accusauit.
Obiciens tempem exceptionem, an possit iniuriam conueniri.
- 36 Fideiussori recusato competit iniuriam actione contra recusantem, quia recusatio est quasi exceptio.
- 37 Persona que in certis casibus repelluntur, si suam suorumque iniuriam prosequantur, admittuntur, preterquam in octo criminibus hic enumeratis.

V

ISODE ACTOIE, videndum in octo criminibus hic enumeratis. Vnde videamus qui non possunt accusare. quo intellectu, scimus, qui pnt. ff. de acc. g. accusare. Inst. de ob. que ex quasi deli. nascuntur. * ss. dist. in. ej. c. i. c. i. Hoc enim edictum prohibitorium est, ut quilibet admittatur, qui non prohibetur: sicut edictum de postulando: & de matrimonio contrahendo. & de testi. & de procu. ff. de postu. l. j. extr. de spon. cum apud ff. de testi. l. i. ff. de procu. mutus. ^a Et est ratio: quia t quod non est a iure prohibitum, intelligitur esse concessum, extra, de translat. episc. inter corporalia. ^b post medium. ff. de proba. l. ab ea parte. Et quidem multæ exceptiones contra actorem competentes, de quibus s. diximus, competunt etiam contra accusatorem: sicut sciet sedulus lector adaptare. Excipiuntur ergo primo contra accusatorem, quod non est legitimus accusator extra, de accu. c. j. Item, ^c quod non potest quis eodem tempore & eodem libello duos accusare ut ff. de accu. hos accusa. §. j. quod sic intellige, si plures accusationes criminales vellet quis contra duos ex diuersis factis vno eodemque tempore, & in eodem libello proponere, non potest: nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur. Sed in diuersis libellis bene potest duos accusare, sed non tres: nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur. C. qui ac. non pos. cum rationibus. & 2. q. 1. prohibentur. ^d Vel dic q necetiam duos, nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur, ut ibidem: quia vna accusatio per alteram impeditur: ut in præ. l. i. ff. de adul. inter. §. si. Nec ob. præ. l. cum ra-

tionibus. quia licet neget de tribus, non tamen concedit de duobus. Fallit autem hoc in marito de adulterio vxoris quereute: qui potest in vno libello plures accusare: ut in præ. l. inter. in. fi. Verum quocumque vnus facti seu criminis potest vnus mille acc. C. si re. v. ff. de accu. mor. l. i. ff. de adulterijs. l. vim passam. §. incepti. Nisi in crimine adulterij: de quo non potest ex eadem causa plures accusare. ^e C. eo. re. os. ff. eo. si maritus. §. si. & in præ. l. vim passam. §. duos. Sed in incesta potest etiam adulterum, & cum, qui domum præbuit, simul accusare: ut in eo. tit. l. nihil. §. si. ^f ¶ Sed nunquid potest accusare vniuersi

ADDITIONES.

- * Nascuntur. ¶ §. i. in fi. scito quod est furum manifestum, scimus quod non est manifestum. Ioan. And.
- a Mutus. ¶ Addit. Rof. scito, qui sunt sub potestate, scitur qui sunt sui iuris. ff. de his, qui sui iur. sunt. l. prima. & si iudicatur rem meam esse, &c. ff. de exce. rei iudi. l. si inter me & te.
- b Inter corporalia. ¶ Rof. qui ad hæc allegat contraria, soluit ut ibi not. in gl. arg. quod non. in fine.
- c Item. ¶ Hoc tradit Rof. sub 6. rubri. scilicet quod repelluntur propter quatum, uel qui duos. &c.
- d Prohibentur. ¶ Vbi de hoc, & C. eodem tit. qui de crimine. & vide de purgatio. vult. c. 2. in prin. vbi idem scripti post Holtien. ¶ Adde omnino videndum Pau. de Cast. in. edita. C. de endendo. & ibi Ale. qui videtur tenere post Pau. q. eodem libello possint cumulari plures actiones ex diuersis causis ad diuersa, etiam si non sint vniuersales, & eisdem generis, etiam accusando, & idem tenet Roma. licet præfati de eo mentionem non faciat, eius consil. 260. sequens Pet. & Cy. v. p. referunt in eo quod a multis. C. si cer. pe. Pa. de Ca. motus est per c. querela. extra. de cle. & per l. si idem cum eodem. de iur. omni. iu. quia prædicta lex non haberet dubium, si intelligeretur in diuersis libellis.
- e Accusare. ¶ Scilicet adulterum & adulteram: alias contra diceret, ei q. prædixerat. Ut tu purus Canonista intelligas, scire debes, q. lex non permittit per maritum, vel patrem, vel alium, qui possit adulterum & adulteram eodem tempore accusare vno libello, vel pluribus, sed habet eligere quem prius accusare velit. Hoc verum, nisi que dicitur adultera, alteri nupserit, prius ei denunciatione non facta. Et ante omnia de hoc non mireris: quia leges veteres permittebant repudium, & repudiata nabebat. Poterant et coninges fm illas mutuo consensu diuertere. C. de repud. si constante, quod hodie etiam mutuo consensu non licet: ut ibi in auth. quod hodie sumpta de corpore, ut liceat m. & a. i. §. q. v. j. & 2. mulier aut accusata, & quia de adulterio puniebat morte. C. de adult. castitati hodie de trufid in monasterij: ut ibi, in auth. sed hodie sumpta de corpore, ut nulli iud. §. adulteram. & de hoc 3. q. j. publico. & de p. c. t. u. Redco ad p. possit licet adulter & adultera ab eodem simul accusari non possunt: ut ff. de adul. l. si maritus. §. si. C. eo. tit. l. reos. ad diuersis poterat. ff. de adu. denicasse. §. ultimo. Poterat aut maritus accusatione incipere a qua eorum volebat: nisi, ut dixi, mulier denunciatione sibi non facta alteri nupserit: tunc incipit ab adultero: si absolute, p. derit mulier: ut in præ. §. vlt. de i. denic. classe. nisi appareret p. collusionem adulteri absolute, quo casu licet fecit o. m. monio durate mulier accusari non possit, poterit t. cu. deserit ee nupta. ff. eo. tit. l. adulter. §. si. Adulter autem dñato, hoc mulieri non nocet, q. reportare poterit victricem suam ut in p. d. l. denicasse in fi. Ex hoc vltimo colligas rationem, quare lex noluit simul adulterum & adultera accusari: quia vnus absolutio alterum inuare possit. ut dixi: & vide j. e. ver. ite excipit p. agere. ¶ Adde, de hac addi. Bal. p. 2. i. incipit, facti tale. ff. l. 4. vbi p. sultur in terminis, & ibi e. h. an statutum loquens de adultero torquendo, habeat locum in adultera.
- f §. si. ¶ Ad intellectum huius ver. est sciendum, q. circa primordia studij mei, p. quada q. one Padua magna fuit disputatio: & data fuit diuersa sententia, & aliq. b. f. r. p. doctores legu. sup. certis articulis, quorum vnus fuit an syndicus vniuersitatis possit noie vniuersitatis accusare de crimine publico. Et p. ordauerunt, q. no: sed accusabit noie p. prio. tñ ad vniuersitatis p. modu. C. g. accu. no. p. l. 2. De hac remissione dabo. j. ti. p. x. i. ff. articu. p. tñe fuit, an quatuor, vel ptes testes, q. d. p. fuerit p. Tiriū, v. p. syndici vniuersitatis cam agere possit p. eū vno libello accusari d. fallo: & an sim. cu. eis, q. p. duxit e. d. Du bitu. e. q. remanet, an illud sit vnu factu, sive diuersa, & circa hoc fuit opinio dñi mei, q. no fuit de p. sultorib. meo scitu, & q. mihi placet. Dicebat. n. q. aut isti testes simul cu. p. ducete p. uenerit vno p. silio & tracta tu tale testimoniu ferrei: & tunc non sunt plura facta, sed vnu, & sic vnico libello oēs poterit accusari, p. præ. l. j. Si ver. o. n. e. tali tractatu & dicto id iulerit, tunc sūt diuersa facta: & sic vno libello non poterit accusari. Alle. ff. q. d. vi aut cl. l. sem. p. §. sed in sepulchro. de iur. om. iu. l. si familia. & si fami. fur. ff. de ca. l. 1. Fran. Accu. & Ia. de Are. dixerit hic eē plura delicta, & ex diuersis factis descedet: q. a diuisim q. libet testis deposuit suū testimoniu, & q. libet de suo dicto reprehendit, & de p. ducete, p. ducet: & sic nō e. locus. l. i. C. si reus, uel acc. sed legi. cu. rōnib. C. g. ac. nō pos. Itē Fe. de Sea. addēs. q. si aliq. s. dicere vellet, q. h. accusatio pluriū eodē libello procederet, ex idēitate delicti de p. ducete tñ admisso negari nō p. t. q. h. diuersi. Admissio ergo ista vitabit totū. Nō ob. rta, vtile, de reg. iu. l. 6. Inducebat legē, qm i. priorib. C. de iof. tel. q. hoc vituū est i. libello, & eius vniuersitate, i. qua ex legis dispōne vitat totū. Alleg. ff. de re. dub. si fuerit legatu. cu. h. Dy. ar. p. i. quo forti? Istiti i. hoc res dēs, q. delicti p. ducetis & p. ducetis idē spēcie: q. ab vtroq. falsū omittis, & vtriusq. eadē pena. ff. de sal. l. j. in prin. Itē idē numero: q. a vni factū ē: q. e. actus oim ad eundē finē p. ueritū resultat vno effectū. Alle. ff. ad l. A. q. l. illud. §. si. p. q. d. p. cludit oēs vno libello accusari posse, p. p. d. l. primā. Inducit e. l. j. ff. ad Tur. §. icidit, & ff. de iur. l. nō solū. p. i. & si m. dato. & §. Procul. p. quas p. q. istigatis & istigati, m. adātis delinq. & m. adātarij. e. eadē pena: ergo idē delictū, & sic p. cedet ei? oclufio. Allegationes aut ei? potes pleni vñere p. Cy. in præ. l. j. vlt. q. ¶ Adde Bar. i. d. §. l. l. & ad q. one Spe. an possit accusari vniuersitatis, vid. plene Ang. p. l. 65. & q. syndici? non possit accusare noie vniuersitatis de crimine publico, adduci possit q. Fed. disputant ei? q. 15. q. syndici? vniuersitatis nō p. t. e. p. curator noie vniuersitatis. Bar. tñ i. l. 2. i. si tenet q. syndici noie vniuersitatis possit accusare, sicut tutor noie pupilli. & vide i. extra uag. ad rep. in uerbo, legitime. p. eū dē & Bal. in l. eos. C. de accu.

universitatem de maleficio cōtra te cōmissō? Rñ. sic ff. quod me. causa metum etiam criminaliter, & omnes puniuntur. C. li. xii. de re milit. l. tam co. lator. De hoc j. tit. prox. in fi. Sed an in eo de libello potest quis de pluribus criminibus accusari. vt j. in tit. de incidentibus quaestioibus. versic. porro si diuerse. Vtrum de eodem crimine possit agi criminaliter & civiliter in eodem libello? Dic ut j. in tit. de fur. in prin. & de incidentibus quaestioibus. ver. quod si plures. Item excipitur contra plures vnum accusat. res: quia magis idoneus est eligendus: vt ff. de accusa si plures. arg. eōtra. extra. de purg. ca. c. quoties. ii. q. j. in primis. versic. quia agitur. b. ¶ Pone, quidam fecit insultum contra quemdam militē, & eius scutiferum interfecit: miles de insultu in eum factō, & de morte scutiferi accusavit quemdam: accusatus hoc negavit: Irpendente filius scutiferi accusavit eundē, queritur an possit? Et videtur quod non. C. eo. l. qui de crimine. arg. contra. ff. de adul. d. l. iiii. §. si. ¶ Quid si quis accusatur de homicidio à cōsanguineo interfecit, & eius nomen inter reos est receptum: dēmum si ater defuncti vult accusare eundem, nunquid potest? lo. dicit quod non, nisi tria probet, scilicet pravariationem prioris, & se igno rasse accusationem, & proprium dolorem prosequatur: vt no. in prin. l. qui de crimine. Alii cōtra: vt ff. de adul. l. ii. §. si. & l. sequē. & no. in p. l. si cui. §. j. & ff. de pūari. p. pravariatione. Sed hoc locū habet, in fēterā lata est: vt no. j. de aboli & purga §. j. ver. porro. Si autē pendere accusatiōe veniat filius, dico qd audietur. ff. de adult. l. ii. §. si. & ff. de iur. fidei. cō. §. cum autē. ff. de bo. lib. l. si filius. §. si. C. qui admittit ad bo. possit. l. i. Vtrum qui denunciavit, possit accusare, no. infr. à. de inquis. §. pe. h. ¶ Sed pone, A. accusavit, B. de vulnere: facta pace de vulnere, dēmum A. moritur ex illo vulnere: queritur an hæredes A. poterit accusare B. de occiso? Et videtur quod sic: quia licet actum sit de vulnere, nihilominus agitur de occiso. ff. ad l. Aquil. si vulnere. & ad hoc ff. de act. & ob. l. qui seruum. ff. de bo. rap. l. j. arg. contra. l. i. quia si de vulnere pax facta est, videtur facta & de omni eo, quod ex eo nasci potest. ff. de fidei. l. si quis pro reo. §. j. ff. quorum leg. l. si. Præterea, aut erat lethiferē vulneratus: & tunc videtur mortuus. ff. ad l. Aquil. huius l. scripturæ. §. j. & l. ita vulneratus. & ad idem ff. de dam. infec. l. damni. §. Sabinus. Aut non mortiferē: & tunc videtur ex negligētia mortuus: vt ff. ad l. Aquilam. qui occidit. §. i. Dicit quidā, quod non valet pactum: quia pactum est in una re factum, & c. ff. de pac. si unus. §. in summa. quia iniquum est periri pacto, & c. ff. de transac. qui cum turibus in fin. & per l. præ. l. actum sit Et ideo consilium est, quod fiat pax de vulnere: & de omni eo, quod ex vulnere sequi potest: quia tunc non poterit de homicidio accusari. Iuri enim futuro per pactum renunciari potest. ut C. de pact. l. j. Hoc bene probatur ff. ad Syll. l. j. §. si. & l. i. de transac. l. non exigimus. ff. si quis caut. & C. de reuocan. dona. l. si. & l. i. Et iunge hic quod est j. de fidei. §. i. uer. sed pone. Ti. ¶ Quid si vulnere sit. An potest occidendi: quod ex eo apparet, quia gladium stinxi, & ei percussit: ff. ad l. Corne. de sic. l. j. §. diuus. & actum est contra re de vulnere: & absolutio vel condemnatio subsequuta: postea. Ex illo vulnere decedit: nunquid iterum poterit accusari lege Corne. de sic. de morte. Dic quod si de vulnere actum fuerit civiliter, puta in pena: vulnere petita fuerint, & estimatio operatum amissam. Nam aliter pro libero homine vulnerato non potest agi Aquilia: ut ff. de liber. homo. §. bene poterit pro morte criminaliter agitur C. quando civi. acl. j. ff. ad l. Aquil. ind. Neratus. §. si dolo. & l. si vulnere. In tit. co. tit. §. liberum. Si uero actum esset iniuriarum, licet civiliter, non videtur posse agi: quia illa proditur est ad vindictam. ut in prin. l. §. is qui. Vna autem pendente, alia inrentari non potest. ff. de pub. iu. inter. dum. ¶ Quid si primo actum fuerit de vulnere, sic, accuso qui me gladio percussit: & peto eum puniri. Certē hæc accusatio criminalis est: licet potest dici civilis petitio in libero homine, prout ex superioribus liquet: tum, quia non petitur impensa curationis vel estimatio operatum, tum etiam quia poena non petitur ad propriam percussit utilitatē, sed publice petitur inferri. Et est dicēdū qd ex tali accusatione accusatio vel actio legis Corne. de sic. proposita est: licet hoc non specificetur, quia id est in usu, ut in prin. §. diuus. Vn si priorī accusatione terminata proponatur alia accusatio de morte, non est admittenda: cum sit eadem cum prima: licet in prima fiat bonum vel vulnere mentio, in secunda moris: quia in l. prima non expectatur exitus utrum morietur aliquis, vel non: sed prima voluntas inspicitur delinquentis. Vn mors non inducit speciem accusandi, sed modum: ut ff. ad l. Corne. de sic. diuus. & ita videtur, quod amplius accusatio de morte non admittitur, si iam fuit condemnatus, vel absolutus, cum in de acc. de his. ff. de sic. §. i. idem. & l. sena. de consuetudine tamē, licet dicatur quis percussisse, non tamen de morte punitur. ar. ff. de iur. §. i. ¶ Quid si in dex ipsū pro dicto vulnere, & non e iudicialiter condemnauit: quia licet debuerit poenam corporalem in-

fligere, forte hoc omisit: quia talis erat loci cōsuetudo ff. de l. & senatus. de quib. vel ex aliqua causa hoc ecit, quod præsumendum est: ut ff. de poe. l. odie. ff. de his qui nor. infra. quid ergo §. poena & vide j. de fidei. l. §. j. uer. sed pone. T. Quid si vulnere re misit iniuriam pecunia recepra, nunquid pro impensis in vulnere refactis

ADDITIONES.

- a In fi. ¶ Et vide quod ibi add. in quō d partim plus hic competere.
- b Igitur. ¶ Vtrobique soluit gl. & de collu. c. j. in j. gl.
- c Quidam. ¶ Ad litteram fuit ite. ver. & se. Alb. Gal. c. ti. ver. pono. q. 2. & 3.
- d Adul. ¶ Et hic bene continuatur ver. j. sed secundum præmissa.
- e §. si. ¶ Vide quod sequitur, quia huius itatur.
- f Receptum. ¶ Vide j. de incid. quæstio. ante finem.
- g §. in. ¶ Non allegavit hanc s. sed est ff. eo. tit. f. de accusa.
- h §. pe. ¶ Ver. vltimō queritur.
- i Pone A. ¶ Ille uer. fuit ad litteram Alb. Gal. in tit. de accu. uer. vlt.
- k Contra. ¶ Hoc placere videtur Accur. In tit. de iur. §. si in vlt. glo. & Quid. de Sa. in q. si. in fin.
- l Vulneratus. ¶ Et eo. tit. l. ait. lex. §. j.
- m Quidam. ¶ Ipse Alber. Gal.
- n & c. ¶ Id. de quo cogitatum non docetur.
- o Vulnere. ¶ Sufficeret si adderetur mortifero, v. facit quod dicam statim.
- p Sed pone, T. ¶ Qui uer. fuit etiam Alber. Gal. vt ibi dicam. Et sciendum, quod Fede. de Sca. in l. d. spuration: coniungit sequentem quaestioem huic precedenti, querens an exceptio pacis de vulnere, vel sententia condemnatoria, vel absolutoria super illo, repellat accusantem de homicidio filium vel extraneum, & incipit q. Titus vulnere mihi prima. Soluit p. ad de sententia, & distinguit: aut simpliciter fuit accusatus de vulnere, per id. f. cundum consuetudinem Italia, non imponatur poena corporalis, poterit de morte postmodum accusari ab alio, non ab illo, qui primō de vulnere accusavit, per l. qui de crimine. C. de accusat. Et secundum hoc etiam ab hærede poterit accusari, cum quo ad hoc pro extraneo habeatur: nisi in hoc, quod alius præteritur. ff. de his, qui dete. vel eff. l. si verō. §. quæ autem. ar. ff. ad l. Aquil. nam sicut. §. j. Sed si continuasset accusa. quōd vulnere sit animo occidendi eum, secundum legem puniatur, vt homicida. ff. ad leg. Cor. de sic. l. j. §. diuus. Et eisdem quod de mortifero statim dicam: si in loco seruatur lex. Si uero accusatus fuit de vulnere mortifero, cum tunc censetur fuisse mortuus, vt in l. huius scripturæ, & aliis superioribus alleg. absolutus fuerit, vel condemnatus, non poterit ulterius accusari, ex quo accusatio includit mortem. ff. de accu. si cui. §. idem. extra. de accu. c. de his, saluis casibus ibi no. Si queratur, an non expectata morte sic accusatus debeat de morte puniri: dicit dominum suum Fran. Accur. dixisse, quōd non ar. l. si indicari. C. de poen. & theo. tit. l. prægnantis. Sibi autem distinguendum videtur: an illud dederit animo occidendi, vel non, quod ex qualitate facti probatur: vt primo casu non differatur, secundo sic per præ. §. diuus. & C. eo. tit. de sca. l. j. Circa exceptionem pacis factæ, circa quam vide j. de obli. §. ver. quid si accusatus, & quod super eo dixi, & remissiones, quas ibi dedi. Dixit autem ipse Fede. quōd si vulneratus erat nobilis, accusari poterat à quocunque, & sic ab hærede: quia transactio non tenet cum non debetur per legem poena sanguinis. ff. ad l. Cor. de sic. l. iii. §. pen. & C. de transac. l. transigere. Si uero erat humilis persona: sic debebatur poena sanguinis, tenetur transactio quo ad vulnere, per iura p. adicta. Et quatuoragere: pacisci, vel pacem facere, sicut quasi contractus, præiudicabit heredi. in auth. vt iustur quod a morte. prin. col. v. Extraneis autem non præiudicat. ff. ad legem Iul. de vi publi. l. q. coeus. §. vlt. ad Syll. l. ii. & ibi no. & in prin. l. transigere. Ad hoc Vltimum quōd extraneis etiam in publicis iudiciis non præiudicet occisi pax, vel principalis offensio: alleg. Iaco. de Are. & Dy. ff. de pact. iuris gentiū. §. si paciscat. & l. si vnus. §. item ne expectari. ff. de publico iudicio, §. quod illicite. Dicebat autem ipse Ido. specialiter de vulnere, vel homicidio hominis, quōd d. illa illata dicuntur Republicæ, cui homo natus est, ff. de vtr. in poss. l. si. l. j. §. si ea, quæ ad fin. Di citur etiam homo Republicæ liberari, ff. de maner. & hono. l. iii. §. si filius, pactio igitur ab alio facta, Republicæ, eius res est non debet obesse. C. res inter ali. acta. per totum. ff. de pac. si vnus. §. ante omnia Item publice inter est ciuitates hominū, abundare. ff. fo. mari. l. j. C. de ind. vidu. l. i. Facit etiam, quod no. ff. ad Syll. l. diuus. Et per hoc etiam expedita videtur quaestio Guid. de Sa. in quaestioe statutorum. in prin. ac poena pecuniaria imposita per statuta exigi possit per commune post tiam institutionem, vel pacem factam super publico crimine. Et dicebat, quod si statuta præcipiebant poenam exigi pax non obstant, tunc exigetur. Alias distinguebatur, an transactio valet, & tunc dicebat: exigi non posse, cum per illius legis autoritatem omnis iniuria sit sublata. An non valet transactio: & tunc certum est, poenam exigi posse. In primo membro distinctionis resistunt: quæ dicta sunt §. Scias tamē, q. ipse Guid. in d. l. huius scripturæ. §. si seruus, tenet, q. facta pace de vulnere mortifero intelligitur facta de homicidio seculo alleg. l. ita vulneratus. c. ti. & ff. de dam. infec. l. dam. §. Sabinus. & ff. de pec. leg. l. ii. Dicit tamen, quod multi hoc non recipiunt. Bonū est exprimere in pace, quod sit ipsa pax de vulnere, & de morte, si sequatur: vel de omni eo quod sequitur. Consultat etiam item Jacob. de Are. & Dy. in prin. l. damni. §. Sabinus. ¶ Adde Bar. in d. §. Sabinus, ubi plene de his cōtinet per Spec. & ibi etiam ponit, quod stante statuto, quod occisor habeat pacem ab hæredibus occisi, non sufficit si habeat à d. fundio: quia de facili remittit, videns se proximū morti, de quo uidet Imo. in §. Cato. l. 4. ff. de verb. oblig. Vide etiam ibi: an condemnari possit morte, qui morte, qui mortiferē vulnerauit: & an exceptio sententiæ absolutoria, vel condemnatoria obstat de nouo accusanti vide Ang. consil. ext. Roma. consil. cccxiii.
- q Homo. ¶ De hoc j. de iur. §. ut. sed nunquid pro libero.
- r §. pe. ¶ An uero ex instantia inquisitionis facta super vulnere morte facta illa pendente, possit ferri sententia de occiso, dicam j. de inquis. super. ru. Specul. prima pars.

re factis poterit agere lege Aquil. Et videtur q non: imò renfici
asie videtur. C. de reb. cre. l. iurifuran. C. de pac. postg. ff. de iure
iurand. si duo patroni. §. idem lul. vij. q. i. §. periculofum. ar. cōtra:
ga ex iniuria duæ nascuntur a cōtiones: vna ad pōenam, alia ad rē:
& acta vna, potest alia agi. ff. de condi. fur. si pro fure §. j. ff. de iniur.
l. prator. §. j. ff. ad l. Aquil. si quacunq. §. si. Ad id ff. de fur. si
quis vxori. Vñ dici potest secundum quosdam, q tollitur actio
iniuriarum. non aut actio legis Aquil. facit C. li. xij. de numer. &
9 actuar. l. nulli. ¶ Opponitur etiam, & q inuit⁹ quis accusat: q
esse non debet: vt. s. de actore. ver. item excipere potest. ante fi.
Quid si nullus audeat accusare homicidam propter potentiam
eius: nec potest in eo crimine ex officio procedi: vt ff. de mu. &
ho. refer. pto. §. si q. nūq. p. si frater occisi cogi accusare: Et vt p
a nō: vt C. vt nemo inuit⁹. l. vnic. 2 ar. §. ga ex pedit ne maleficia
b maneāt impunita. ar. ext. de sen. exc. vt fame. ff. de off. p. r. l. iij. b
Hoc enim esset res mali exempli. ff. de iudi. obseruandum. Di
cunt quidam, quod iudex bene faciet, si cogat, & ei securitatem
c praestet, si timer. C. de his, qui ad ec. confu. l. denticiamus. lxxix.
di. c. ij. Sed secundum pmissa quaritur, quare potest vnus ac
d cusare plures, & non plures vnū? Rñ. d. Si plures accusarent vnū,
& in accusatione deficerent, malum esset, quod pro vno solo, q
occidēdus esset, si pinceretur, occidat tor deficiēs qaalūniē
tes ad vindictā possit similitudo supplicii: vt C. de acc. l. fin. C. de
to calum. l. fin. ij. q. vl. quisquis. ¶ Itē repellitur, qui fuit socius
e & particeps criminis. extra. de test. veniens. j. & C. eo. quoniam.
f & l. si ff. de questio. l. repeti §. j. extra. de conf. c. j. C. de liber. cau.
sa. si filium. de epi. & de. si quenquam. ff. so. ma. viro. nisi in casti
bus, scilicet in simonia pro papatu habendo commissā. lxxix. di.
si quis papa. & in crimine lesæ maiestatis xv. q. iij. nemiui & extra.
de proba. c. j. & cuiuslibet simonie, vbi est eadē ratio. extra.
de simo. licet Heli. xv. q. iij. sane. & falsæ monetæ. C. de fal. mo. l. j.
ff. de cust. reo. diuus. & fa. c. legi. ij. q. i. in primis. & nisi in mathe
maticis. C. de male. & mathe. l. final. & in latronibus: quia vnus
confessio contra aliu auditur, quantum est psumptionem, C.
de fer. prouinciarum. Et nisi in hæres: extra. de p. r. sum. literas. &
nisi in aliis exceptis criminibus: de hoc j. de testibus §. i. versic.
g item, quod est socius. Et hæc exceptio est dilatoria. Caue tamen
qualiter oppones: quia si dicis, Tu me fecisti in id crimen incide
re: vel non potes me accusare, vel p me testificari, qui fuisse mi
hi socius in ipso crimine: vt in p. r. p. cor. iā ex tua confessione p
demnaberis. extra. de cōfes. c. i. ij. q. i. nos in quenquā. Si verō di
cas sic: non feci, quod mihi imponitur: & si fecissem, tu mihi so
cius esses: sic mentireris, & lex non docet mentiri. xxiii. q. iij. qui
peccat. xxij. q. v. iuramēti. licet sit ar. §. C. de legi. l. digna. Sed do
cet sociū criminis repellere: vt in p. r. cōcor. Vnde si dicas, ex
ceptio contra te, quod non potes accusare, quia quicumque fue
rit in delicto, tu illud fecisti. & id p. bare volo, secundū Vber. de
h. Po. h. & Taner. quod est hic spe. ciale: vt confessus non puniatur:
i vt no. in p. r. c. si quis 1. Sed quid si quis confessus non potest il
k lud probare? Dic ut ibi k. Item secundū quosdā excipitur, quod
par vel simile crimē cōmissit. ff. sol. ma. viro. arg. ext. de simo per
11 tuas. circa prin. ext. de testi. personas. ¶ Quid si te uocant latro
nem & tu me: nunquid ex hoc possumus nos adiucem mutuo
l accusare? Videtur q non: quia sicut licet uim repellere ui: sic
iniuria iniuriam retorquere: ut ff. de iust. & iur. ut uim atque ini
iur. iā, & eam propulsare: ut extra. de homi. significasti. el. ii. pro
pe. si. & ff. de bo. lib. qui cū maior. & paria delicta mutua cōpen
satione tolluntur: ut extra. de adul. cap. pe. & fin. & ff. de dolo. l.
si duo. ff. solu. mat. viro. & C. de inoffic. testamen. in arenam. Dic
contra: quisque enim nostrum ageret de sua iniuria: licet par sit
iniuria. C. qui accusa. non pos. neganda, quæ est iij. quæst. xi. & de
iureiur. veniens. Nec obstat illud, quod paria delicta, & c. quia lo
quitur, quando crimina circa idem factum committuntur: & ex
eis ciuilitur uel criminaliter agitur: puta circa idem matrimo
nium, uel circa eandem societatem, & huiusmodi: secus si sint
diuersa facta, ex quibus ciuilitur uel criminaliter agitur: ut in p. r.
neganda. Nec iniuria prosequendo iniuriam propulsatur, seu
tollitur, sed potius accumulatur. ff. de adul. l. ii. §. si publico. Di
cunt tamen quidam, quod si te prouocauit dicto uel facto ad i
ram, & si dicto uel facto mihi iniuriaris, non debes ex hoc mihi
condemari. ar. ff. si quadru. pau. fe. dica. l. i. §. cum arictes. Quod
enim calore iracundie fit, non imputatur. ii. quæst. iij. si quis ir
12 tus. & §. notandum. uerf. prin. ¶ Item repellitur accusator: si iā
transiit uel pactus est de crimine priuato. uel etiam capitali, nisi
in crimine adulteri: in aliis autem publicis, quæ pōenā sangui
nis non ingerunt, non licet transigere. præterquam in crimine
falsi. C. de transact. l. transigere. C. ad l. Cor. de fal. que. clam. ii. q.
m iij. si quem. §. notandum. uerf. in omnibus. Sed he uidentur per
emptoria, etiam in causa crimina: & ideo ante litis contest. op
ponenda. argum. ff. de adul. si maritus. §. p. r. scriptiones. Sed for
tē speciale est in accusatione ad alteri: uel de dilatoriis loquitur
n secundum Vbertum de Bo. ¶ Consilium autem est, quod perē

ptoria opponantur ante litis cōtest. & probatio referatur post,
ut dicā j. de excep. §. dicto. in prin. Item, quod fecit pactum ut nō
o accuset⁹ de crimine cum commissio: ut ff. de pac. si unus. §. pacta.
13 ¶ Nunquid ergo clericus pacisci potest, ne prælatum suum de
crimine commissi accuset? Respon. non, xxiii. quæst. iij. ecce.
quia turpe pactū est, ne de crimine agatur: ff. de pac. si unus. §. il.
lud. & §. pacta. Ad idem. ff. de re. iur. contractus. extra. de iureiur.
quemadmodum. §. illud autem. ubi de hoc. Secus si tacite fiat pa
ctum, ut extra. de accu. ueniens, & secus ubi per sententiam hoc
p. r. cipitur alicui, vt eum de cetero non accuset. xxxiii. q. v. hæc
imago. Item excipitur cōtra eum: quod spoliavit accusatum to
ta substantia sua, vel maiori parte: extra. de res. spo. frequens. lib. vj.
Item, quod ipse criminofus est quo cūque crimine: vnde non po
test alium accusare: extra. de exce. a nobis. iij. q. iij. si quis a suo &
c. sequentibus. & q. vii. qui sine. & c. postulat. & cap. infamis. §.
tria. in fin. licet etiam nō sic nunc: quia sufficit, quod fuerit. vi. q.
j. qui crimen. xxv. dist. eo. tit. Item quod est vilis persona. extra. de
spon. cum in tua & de simo. licet Hely. & c. sec. ii. q. j. in primis.
14 ¶ Item quod est frater p. qui non potest fratrem vel forem
p criminaliter accusare de magno & capitali crimine: imò si faciat,
pōena ex illi plectendus est, nisi suam vel suorum iniuriam profe
quatur, vel nisi in leuibus criminibus. C. qui accu. nō pos. si mag
nū. & l. si forem. & nisi in crimine lesæ maiest. C. eo. l. pe. & here
fis: vt extra. de p. r. literas. & xxiii. q. viii. legis. & s. dictum est.
Affinis autem accusat affinem. arg. C. de abo. l. ii. in fi. arg. contra.
q iij. q. v. similiter. Pater etiam & mater accusant filios de crimine
in se commissos: alii non: vt ff. ad l. Cornel. de sca. inauditum. C.
qui accusare non poss. propter infidias vel si paternam pietatem
non agnoscant. C. de pact. pig. l. iij. & non conuersor: vt j. veritē
15 quod est libertus. ¶ Quid si aliquis in re fecit patrem, vel tuto
rem meum: postea pōeniter, & fit bonus: in quid poterit eum vl
terius accusare? Et uiderit, quod nō. Video enim ex odio proce
dere, cūm ille contritus & emēdatus sit: extra. de accu. accusasti.
lxxvi. dist. odio. arg. cōtra, quia si nō fecero, prior hereditate
C. de his, quibus vt indig. l. i. Item licet satis fecerit quod ad Deum
non tñ quo ad mundū. j. de abo. §. i. ver. porrō. in fi. sed dic q po
tius debeo perdere hereditatem. Alii sunt tamen contra, dicēs
quod licet accusem non tamen uideo ex odio procedere. feci
dum Vinc. ¶ Item quod accusatus alius super eodem crimine ab
r solutus est: quod dic vt in p. r. ver. porrō. Item quod altero ac
f cusatore mortuo, vt aliqua de causa impedito lapsi sunt xxx. di
es utiles: vnde non est alter admittendus. ff. de accu. libeliorfi. in
fin. qua

ADDITIONES.

- a Vnica. ¶ Et ff. de accu. l. diui fratres.
- b Iiij. Et eo. tit. l. congruit. facit extra. de procu. accedens. de spon. cum lo
cum.
- c Quidam. Guido de Suza. super p. r. l. vni. & Rol. doct. in prin. sui operis
asbo tamen fatetur hoc lege non caueri. Non obstat lex, si quis homici
di. C. de accu. quæ loquitur in illo, qui inchoauit, vbi no. l. xxij. q. i. si quis
per capillum. officio iudicis potest quis cogi quod accuset: sed non iure ac
tionis. vide etiam quod no. ij. q. vii. q. q. propter. iij. quæst. v. c. uno.
- d Respon. ¶ Secundum Roffre. in vi. rub.
- e Quisquis. ¶ Dicit Io. in c. j. in primis. uerf. quia igitur. s. alleg. cui iste uerfic.
continuat. quod d. possit esse. quod unus probaret, & alter deficeret.
- f Repellitur. ¶ Hæc fuit vii. rub. Rof. & istis coniunxit uer. item quid est fe
mel. cum duob. seq.
- g Dilatoria. ¶ Vide j. uer. sed hæ.
- h Vber. de Bo. ¶ In §. ex persona actoris. §. de actore. in prin. alle. in pe. col.
Tan. autem hæc dicit in ii. compil. super decret. quamuis ad abolendam. de
simo.
- i Si quis. ¶ Vide quod ibi no. & quod no. de testib. c. j. lib. vi. in ult. glo. C. de
lib. causa. l. si filium. in ult. glo. per Ho. in Sum. de simo. §. qui accusationem
in fi. ¶ Adde Dy. in tractatu de questionibus. ubi dicit. q inculpato. quam
facit socius criminis de aliquo. in casu quo potest interrogari. facit indicū
ad torturam. & hoc sequitur Alex. in l. i. §. si feruus. in addi. bi. ff. de que
stion. i.
- K Vt ibi. ¶ In si magna. gl. cui concor. quod no. i. q. i. reperitur. in gl. penult.
- l Accusare. ¶ Quando accusatio procedat ex cōstituto illato. scripsi post Host.
de iniuris. c. iij. super. iij. glo. ff. & adde ad ibi dicta quod plene scripsi infra
de iur. post prin.
- m Omnibus. ¶ Vbi de hoc. in i. gl. uerius autem de hoc no. p. r. l. transigere.
n Vber. de Bo. ¶ Vbi supra.
- o Accuset. ¶ Pactum autem ne superiori ipsius reuelet. etiam si iuratum sit.
non obligat. de offi. or. quia plerique. lib. vi.
- p Frater. ¶ Hoc posuit Roff. sub. ix. rub. de qua in frā. uerfic. item quod est li
bertus.
- q Similiter. ¶ Ibi quo ad affines. quod non possunt esse accusatores exponitur. id
est accusatoris testes.
- r Secundum Vinc. ¶ Qui hoc not. de accu. accusasti. & vt ibi scripsi. Secun
dam sequor.
- s Porrō. ¶ Est j. de abo. §. i. allegato §. i. colum. ver. quid si quis.

fin. quæ est. 2. q. 8. & ff. ad Turpil. aut priuati. & j. in tit. de aboli. ver. legalis. Item q. alius primo cepit accusare, vn de pendente illa accusatione non est alius accusator admittendus. ff. de accusa. hi omnes. §. ab alio. Item quod est apostata, vel filiusfam. vel monachus: vt supra. de alore. in duersis versicu. Item si ex l. Cornel. de iniur. experiatu coram focero, vel gno vel alijs, qui numerantur, 16 §. de indic. deleg. §. superest. versicu. item in lege Corn. ¶ Item quod est mulier, quæ propter verecundiam accusare nõ poreff. 2. q. 1. prohibentur. 1. §. q. 3. de crimine. ff. de accu qui accusare. ni si in casibus. ¶ Primo si prosequatur mortem eorum cõtra quos inuita non cogit testificari. ¶ Secundo in l. Cor. testamentaria de falsis, & in restõ falso liberti pateni, vel mateni. ff. de acc. l. 2. C. q. accus. non poss. vxor. l. fenatus. & l. non ignorat. & l. de crimine. ¶ Tertio, si suam vel suorum iniuriam prosequat, & hoc est com mune omnibus. aculare prohibitis, vt j. prope si. ver. in summa. ¶ Quarto, in l. lul. de an. ff. eo militem. & ff. ad l. lul. de an. l. fi. 2. q. 1. prohibentur. ¶ Quinto, in l. ma. de ac. in questionibus 6. quæst. 1. null. ¶ Sexto, in crimine suspecti tutoris: Instit. de susp. tu. & ff. eod. l. 1. ¶ Septimo, in crimine simonia: vt in præ. versu. in sum ma. ¶ Octauo in crimine hæresicos, vt in præ. versu. in summa. ex ter. de diuor. de illa. 17. q. 4. sicut qui ecclesiam. 23. q. 8. le. & qu. 5. si audieris. ¶ Nono, forte in dilapidatione: vt in præ. versu. in sum ma. Sicut ergo non admittitur in publico crimine mulier, ita nec in populari accusatione, nisi ad eam pertineat. ff. de pop. act. u. heri. In multis enim articulis deterior est conditio feminarum, quam masculorum. quod dic vt j. in tit. de procu. §. 1. versu. regu. 17 lariter. ¶ Item excipitur, quod est pupillus, vel impubes vt in præ. l. qui accusare. & 2. q. 1. prohibentur. C. de fal. mo. l. j. 4. q. 3. c. fi testes §. inuiti. ff. de rei uen. quod infans. nisi quando mortem patri vel aui prosequitur, & nisi in l. Corn. testamentaria ob testa mentum patris: sed hoc fit cum auctoritate tutoris, & cum doli est capax. ff. eo. l. 2. §. fin. & nisi forte in crimine læsæ maiest. & hoc cum auctoritate tutoris. C. de aucto. præ. clarum. Popularem au tem actionem non intentat, nisi ad eum pertineat ff. de popul. actio. mulieri. ¶ Sed quid de pubere? Dic quod admittitur ad accusandum cum tutoris auctoritate. argum. præ. l. clarum. Nam ex quo de pupillo excipitur, in adolescentia concedi videtur: nisi in l. lul. de adulte. vbi requiritur 25. ann. ff. de adul. si maritus. §. lex Iulia. secundum Roff. & Azo. Alij dicunt, quod nec pupillus, nec minor 25. ann. potest de publico crimine accusare, nisi suam, vel suorum iniuriam prosequatur. argum. præ. §. lex Iulia. Cetera de minore. dic vt §. de acto. in prin. ¶ Item excipitur 19 quod est miles, qui propter sacramentum non potest accusare. 2. quæst. 1. prohibentur. & in præ. l. qui accusare. nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur. C. qui accus. non poss. l. non prohibe. & l. si crimen. & nisi in crimine læsæ maiest. C. ad l. lul. ma. nullus. quæst. 6. quæst. 1. & nisi pro annoa fraudanda. ff. de accusa. mulierem. & hoc ideo est, ne a susceptis signis auocetur. argument. C. lo. l. fin. & l. milites. 176 quæst. 1. generaliter. Et hæc & similia intellige de milite, qui iurat se non equitarum mortem pro re pub. ff. ex quib. cau. ma. l. penul. ff. de his qui not. infan. l. 2. non de eo, qui stat in domo propria, qui non iurat modo prædicto, nec stipendia meretur. C. de proc. l. qui stipendia. & in præ. l. qui accu sare. Sed forte negotiator, & alij militibus patrocinarum argum. extra. de vi. & ho. de c. fi. & de c. coniu. ex parte & de primileg. ex parte. Milites enim nostros potius arma scire volumus quam leges. C. de iur. deli. scimus. De v. libus militibus hic intelligatur, vide j. de proc. §. versu. item quod est miles. ¶ Item quod est ma gistratus, vt præ. p. prouincie, seu iustitarius, vel senescallus, & huiusmodi, qui habent agnitionem misti vel meri imperii: & alij, i de quib. dixi §. de iur. omni. iud. ff. de accusa. qui accusare. & l. hos accusare. 2. q. 1. prohibentur. ff. de iniur. nec magistratibus. ff. de iud. pars literarum. ff. de adul. si maritus sit magistratus. in prin. ¶ Hi enim maiores magistratus ante depositum officium non ac cusantur, nisi in casu: quia pater potest eum cum filia inuentum occidere. ff. de adulte. marito. nec continentur: vt dixi §. de acto. versicu. item illi stris. dic vt j. in u. proxi. versicu. item nec maior. & §. titu. proxi. ver. item consil. Item nec legati Imperatoris, vel præsidis prouincie: vt eo. tit. item nec legatus & seq. Sed quid de minoribus magistratibus, vt sunt defensores, seu potestates ciuitatum? Respon. illi repore sui officij accusant, & accusantur, agunt & conueniuntur. ff. ad l. A. qui quemadmodum. §. si magistratus. & l. in præ. l. nec magistratibus. ff. de iud. si filius. ff. de reg. iur. factu. Instit. de hoc. quæ est quasi del. na. C. ut omnes tam ciui. quam mil. 21. l. in l. vnica. ¶ Item, quod est infamis: vt in concord. quæ sunt supra. versicu. item quod est mulier. & infra versicu. in summa. & sicut ei interdicitur accusatio, sic & popularis actio: vt ff. de popul. act. si popularis.

& hoc sine sint infames ipso iure, siue per sententiam: Sed quid de his, qui sunt infames de facto? & respon. non inuenio eos iure repelli: tamen circa tria obstat infamia facti. nam repellit à quere la in officio testamenti: vt C. de inoff. test. in arenam. & l. fratres m & lab honorib. nisi in subsidij. ¶ ff. de accu. l. generaliter. §. spurtios extra. de accu. omnipotens. & a testificando, si ex parte altera sint testes honesti. ff. de testibus ob carmen. quæ est 4. quæstio. n. 3. extra. de testi. cap. pen. & fin. ¶ Infamis autem non potest infamè accusare: vt 6. quæst. 1. qui crimen. nisi prius eum tolerauit. extra. de accusat. nulli. nisi sit arenarius, qui arenarium accusat. C. de inoffic. testament. in arenam. & nisi in casibus in quibus socius criminis non repellitur, quos prædixi. argument. contra. 2. quæstio. 7. pagani. §. in hoc capitulo. Qui autem sint infames, dicitur xi. plene in repertorio in titu. de penis. ¶ Item excipitur, quod est hereticus, vel paganus, vel iudeus, vel schismaticus, vel fidem sanam simulat confiteri, vel conuenticula cum eis facit. 4. quæst. 1. capitul. 1. & 2. quæst. 7. pagani argument. contra, ea quæst. si hæreticus. ¶ Item quod ipse recepit pecuniam ob accusandum, vel non accusandum, vt ff. de verbo. oblig. generaliter. & l. veluti. ff. ad l. lul. repe. l. eadem. §. 1. que est ad fin. quæstio. 1. & 1. quæstio. j. concussio. Is enim tenetur crimine concussio. nisi in præ. capitulo. concussio. & falsi. ff. ad l. Corn. de fal. l. j. §. j. & actio in factum ex edicto de calumniatoribus. ff. de cal. l. j. tenetur etiam l. Rhemia. ff. ad Turpil. j. Item quod est semel calumniatus. ff. de accusa. si cui. §. ei stem. 3. quæst. 5. similliter. & c. l. q. Item propter suspicionem calumnie repellitur quis, vt qui subornatus falsum testimonium tulit. ff. de accus. alij. 3. q. 5. con sanguineorum. nisi in crimine læsæ maiestatis, & nisi suam suorumque iniuriam prosequatur, vt supra. Item quod semel ab accusatione desistit sine abolitione. ff. ad Turpil. l. 2. C. qui accus. non poss. ca. 2. quæst. 3. §. quem. §. notandum. ver. desistisse. nisi in præmissis duob. casibus. ¶ Item

ADDITIONES.

- a Mulier. ¶ Hic inchoant ad literam verba Roff. de quibus dixi super rubri. l. qui non pot. ac. propter sexum.
- b Pupillus. ¶ Secunda rubrica, qui ratione ætatis.
- c Tutoris. ¶ Id est curatoris, sed posuit Roff.
- d In prin. ¶ Scire debes, quod ista remissio valet, quo ad ciuiles quæstiones i quo ad casum nostrum, non adiuuatur, unde sciendum, verum esse Azo. in Sum. qui acc. non poss. ante medium tenuisse quod præmittitur, & ea ratio, & eum sequitur Roff. rub. proxi. alle. Accu. in l. 2. ff. de accu. ponit hanc opin. & contrariam Hugo. supplentis in l. qui accusare. vbi dicit de pupillo, quod idem de adolescente per præ. §. lex Iul. sed ut dicit Roff. opin. Azo. defendit, si dicitur §. illum ponere casum specialem in adulterio, eadem causa, ne forte coninges bene uiuentes dissonentur per iuuenem non rubite ætatis, ut ibi. & cuius ratio est sumum iudicium. ff. de minor. l. j. Facit C. de adul. quibus adulterij. sic & adulterio est speciale, quod non transigitur. C. de trans. l. transigere. Item minor 25. an. iustificatur in criminali. ff. de test. in testimo. ni. cano. 4. q. 3. Sed querit Roff. de ratione quare minor 25. an. non admittitur ad testimonium, nisi sit maior 20. tamen admittitur ad accusationem, secundum Azo. respõdet in accusatione quod minori ætati deest, per aucto ritatem curatoris suppletur. C. de antho. præ. l. clarum. ff. de ac. qui. pos. l. qua. us. Sed quando testificatur, solus deponit. C. de testib. l. nullam. extra eod. l. mil. venerabili. eligit ergo legislator quoddam tempus medium inter pupil larem & minorem ætatem: secundum opinionem contrariam sic respon detur, quod in testificando sufficiunt 20. ann. ne rei veritas deperat: similia C. de hære. quoniam. extra. de te. co. c. vlt. & quod ibi no. in fin. vlt. gl. ¶ Adde Bar. in d. l. 2. ubi dicit etiam Cyn. Petr. & omnes, & c. quod aduult admitti tur ad accusandum, & alleg. Specul. hic. & idem tenet Bald. in rubr. qui acc. non poss.
- e Excipitur. ¶ In rubr. 4. Roff. qui ratione sacramenti.
- f In penult. ¶ & q. ubi dixit Ac. hic dicit Roff. illud iuramentum haberi per negotium, lib. de remil. quia specialiter forma aliqua non habetur.
- g Pro cur. ¶ Sup. eod. §. j.
- h Magistratus. ¶ iij. rubric. Roff. red. qui non possunt propter magistratum.
- i Accusare. ¶ Et quod dicit ibi tex. tales sine fraude in ius vocari non posse, intelligit ibi Accu. circa medium magna gloss. de fraude Rei publicæ: ibi vide. vel ponit fraudem pro peccata: sic enim veteres ponebant. ff. de edi. edi. l. cum autem. s. excipitur. & de verbo. significatio. alud est fraud. alibi pro damno. C. de repu. bon. poss. l. 2. Sed querit Roff. quæ erit hæc pena? Respon det quod extraordinaria, cum non inueniat certam hoc casu situtam. alleg. ff. de effrac. & expil. l. j.
- k Magistratus. ¶ Nescio quare sic alleg. cum non sit alia.
- l Item. ¶ Quinta rub. qui propter delictum, vt infames.
- m In subsidium. ¶ Quando non extat legitimus competitor.
- n Et fin. ¶ Vide quod scripsi de testibus, & testimonium. super versicu. tali modo.
- o Capitulo. ¶ Non tenet quod ibi dicitur: vt ibi not. & in c. seq.
- p Hæreticus. ¶ Solue vt §. quod dixi.
- q Quod ipse. ¶ Hunc versu. posuit Roff. sub 6. rub. de quæstio. dicens quod deo tra eum, qui contra duos subscripsit, est præsumptio propter quod illud non tra illum est certitudo: & in certis non est locus coniecturis. ff. de verbo. obba. continuus. §. j.

23 [†] Item contra agentem de adulterio ² excipitur de lenocinio.
 a C. de adult. ita ff. sol. ma. cum mulier. 33. quest. 1. cap. requisisti. §. quod si. & hoc si el. liber qui accusatur. C. eo. quonia. & antequam
 b nomen rei sit inter eos receptum, id est, antequam sit lis prae-
 sente non possit. ff. eod. l. 2. §. i. & ff. sol. ma. cum mulier. Excipitur eti-
 am, quod lapsus est quinquennium. C. de adul. in praed. l. ita. vel
 p. ante contractum cum secundo matrimonium post diuortiu
 inter eam & primum celebratum, non fuerat denunciata a viro
 primo, apud quem fuerat adulterata. C. eo. si dum in tuo. & in pra-
 lita. & ff. eo. l. nupta. vel quod post 60. dies utiles non potest accu-
 sari a viro iure mariti. C. eo. iure. ext. eo. maritis. 4. q. 3. cap. nullus.
 §. aliquando. vel etiam post 6. menses viles iure extranei copu-
 latus in nupta, ex die diuortii: in vidua ex die commissi criminis
 vt in vtroq; post quinquennium non recipiatur accusatio: in pra-
 l. iure. & ff. eo. mariti lenocinium §. sex mensium. & §. quinquen-
 nium & l. miles. §. adult. Alias quinquennium semper spectatur:
 vt in praed. l. mariti §. hoc quinquennium nisi adulterium cum in-
 cessu sit missum ff. eo. vim passam §. praescriptione. Vel nisi per
 vim sit commissum, vt in praed. l. mariti. in fin. in alijs criminib. 20.
 ann. attenduntur vt i. verbi. item quod lapsi. Excipitur etiam con-
 tra agentem de adulterio, quod desinit. C. eod. absolutionem. in
 fi. Vel quod negauerat se velle accusare. ff. eo. l. si maritus. §. si ne-
 gauerit. vel quod ipse accusator est adulter, vel turpis psona. ff.
 eo. si vxor §. iudex. ext. de diuor. significasti. in fi. ext. de adul. c. pe.
 & fi. 32. quest. 6. c. j. & per totum. vel quod eam approbavit, cum
 ea posset contrahere vt in praed. l. vxor. & ext. de iureiur. quem
 admouimus. in prin. vel quod adulter est absolutus, cuius victoria
 proficit adultera, & e contra, si tamen nihilominus contestatio operatur,
 c de similibus. & de hoc j. de adul. [†] Item excipitur ² contra ac-
 24 cusatorem, quod est pauper: ut quia non habet 50. aureos in bonis
 d ff. de accu. nonnulli. 2. q. 1. prohibetur. & c. in primis Praefinitur
 e enim contra tales, quod possint de facili corrumpi. [†] Aliud in di-
 uitiibus. extra. de simo. & si quaestiones. Et scias quod 32. aurei fa-
 f ciant librā auri: vt C. lib. 10. de suscepto. & quod iudex q; [†] Item
 25 quod est libertus, vel beneficiarius, vel filius, vel vasallus, vel fa-
 g milliaris, vel seruus, qui non admittitur contra patronos, vel pa-
 rentes, vel dños, vel ecclesiam, vel eos, in quorum domib. sunt in-
 trini ff. de accu. l. hi tñ oēs. §. liberi. & C. qui ne. nō poss. l. pe. & l. fi.
 & l. iniqui. 3. q. 5. c. j. & c. accusatores. & c. similit. & dñob. c. seq.
 & q. 11. si quis enim, & c. Similiter si liberti. 1. 2. q. 2. liberti. ext. de
 ser. non ord. de familiis. ext. de postu. c. f. & idem forte est econ-
 tra nisi ibi specialiter conceditur: ut in casu, qui est §. verficitem
 quod est frater & ibi: pater etiā, & c. licet dicatur, quod patroni
 filius maior 25. anno. accusans libertum, repellatur a bonorum
 possessione [†] rab. vt ff. de bo. lib. qui cū maior. in princ. vel dicitur
 s. tit. px. ver. itē serui. & duo. ver. f. & ver. itē q; est filius. In filiis
 autē & libertis est ratio: quia parris & patroni persona debet eis
 sancta videri ff. de obseq. & ali. pa. praed. l. honori. Nec enim ideo
 patronus liberum manumiserit, vt eum aduersarium haberet. C. de
 obseq. qui. pat. praed. si manum. sibi. In seruo est ratio: quia non ha-
 bet personam standi in iudicio: imo pro mortuo habetur: ff. qui
 test. fa. poss. qui testamento. §. seruus. ff. de reg. iuris. l. seruus. tē. &
 hoc siue nunc sint domini, siue olim fuerint. arg. de quaest. ionib.
 h l. vnus. §. seruos. & l. etiam. C. eo. seruos. Hi tamen omnes h. audi-
 untur, si suam vel suorum iniuriam prosequantur. C. qui acc. nō
 poss. propter insidias. ff. ad l. Cor. de sic. l. 2. & nisi in crimine lesē
 maie. C. e. l. pe. hi etiam ciuilit. nō agunt. Et dicitur vt no. s. de acto-
 re. ver. item quod est libertus. & ver. si. item serui. Seruus ē agit in
 quibusda alijs casib. vt eo. tit. ver. item q; est seruus. Item excipi-
 i tus: q; fuit de publico crimine damnatus. Itē, q; de calumnia no-
 ratus. Item, q; fuit missus in arenam cum bestia dentata pugnādi
 causa. Item q; artem ludicram exercuit, vel lenocinium comisit
 Item, q; pronunciat est aliquid fecisse causa calumniae, vel pra-
 uaricationis in publico iudicio ff. de accus. qui iudicio. nisi suam
 26 iniuriam prosequatur: vt s. [†] Item q; accusatus est de publico cri-
 k mine: vnde pēdēte accusatione, & accusare non potest suum accu-
 satorē, nec aliu ff. de pub. iur. is qui 3. q. 1. neganda. ext. de testi-
 ca. fi. 4. q. c. 2. in fi. Nisi suā, vel suorum iniuriam prosequatur: ga-
 tunc potest quocūq; & de quocūq; crimine, siue pari, siue minori
 siue maiori, siue sit sit prestata siue nō, vt in §. l. qui iudicio. C. qui
 accu. non poss. neganda. maxime aut si iam fuerit condemnatus, po-
 l test suum accusatorem accusare licet Azo. [†] dixerit contra: tñ q;
 inimicus psumitur, tñ quia suspectus est, ut i. dicit. Et probat ext.
 de ac. cū P. tñ q; ex pēnatione remanet infamis: ut in praed. l. q; in-
 iudicio. & hoc p. p. prosequere in lib. Rof. [†] in ti. qui prohi. ac. p. p.
 in ipso delict. [†] Item quod est laicus, qui nō potest clericum ac-
 cūsare ext. de accu. cum P. 2. q. 7. c. 1. 2. 3. & §. extra. de testibus. de
 cetero nisi in exceptis criminibus. super quod dicit, vno. in p. c.
 27 cum P. & 2. qu. 7. in Summa. [†] Item quod non est eius ordinis,
 cuius est accusatus, licet sit clericus, vt & ille. arg. 2. q. 7. sp. apo-
 stoli. & c. testes. & c. sacerdo. & quasi per totū. Non enim possit
 ac poena talionis puniri: cum tamen regulariter calumniantes

ad vindictā poscat similitudo supplicij. 2. q. 8. quisquis. C. de ac.
 cū. l. fi. extr. eo. licet. & c. super his. unde episcopus accusabat epi-
 scopū, presbyter presbyterū, & sic de alijs. 2. q. 7. clericus. [†] Si enī
 episcopus vel presbyter deberet degradari qualiter acolytus vel
 subdiaconus, & similes accusatores possent similitudine suppli-
 cij puniri, si in probatione deficerent? Certe nō uideo argumen-
 contra:

ADDITIONES.

- a De adult. [†] Hoc posui sub 10. rub. de qua j. Sumptū autem fuit hoc ex uer-
 bis Azo. in Sum. de adl. ante medium.
- b Receptum. [†] Nota quia soluit quaestione, quando dicatur receptum no-
 men rei inter reos. & hoc placet Iaco. Bald. & Cya. vt quod facit contesta-
 tio in ciuilibus, ante quam non dicitur quis agere, vel agere uelle. ff. rem. ra.
 hab. l. amplius. hoc facit etiam in criminalibus, vt per contestationem dicitur
 agere, & sic ille dicitur descriptus inter eos. hoc uide per eum, C. qui
 accu. non poss. l. 1. in 1. quaest. ubi inuenies alias opinio. scilicet, quod tunc
 receptum dicitur, cum index cepit viriliter cognoscere; alias cū h. fideiuf-
 fores dati sunt: & hae reprobantur, quia leges non habentur, in Authent. de
 tri. & semiss. consideremus. Tertia, quia iure receptum dicitur etiam an-
 te lit. contestat. cum iudex aliqui praesumpcione lite non contestata facit
 illum describere inter nomina reorum, & hae placuit Iaco. de Are. in l. is, qui
 reus. ff. de publ. iudic. Sed absurdum esset. sic praed. diu. viam exceptionibus
 auctorit. Quarta opin. distinguit tria tempora: primum, ante litem conta-
 sta. secundum post, vlt. ad descriptionem factam in libro: tertium post ta-
 lem descriptionem. Sed licet fateamur descriptionem, illam post contesta-
 tio. ex intervallo fieri oportet: nihilominus contestatio operatur, quod
 supra maxime, cum de consuetudine descriptio illa non fiat. [†] Adde Bart.
 in d. l. is qui reus, ubi dicit, quod tunc dicitur nomen rei receptum inter reos
 quando index reiectis exceptionibus dilatoris, a postitis accusatus pronun-
 ciat procedendum, de quo uide Bald. in l. 1. & in l. si neganda. C. qui accu. non
 poss. & in l. quamuis. si pen. app. Bart. in l. 2. & ibi Ful. C. vt nemo priua. Bal.
 in l. um. mulier. ff. sol. mari.
- c De adul. [†] Et uide quod dixi §. eo. tit. post prin.
- d Excipitur. [†] yij. rub. Rof. qui propter paupertatem.
- e Corrupti. [†] Bigo ubi talis cessat praesumptio, admittuntur: vt dicit Rof.
 & uide j. de teste. s. j. ver. item quod est pauper cum sua remiss.
- f Quoties. [†] Ernot de iur. uoc. h. l. & C. de fer. l. i. quicunque.
- g Quod. [†] ix. rub. Rof. qui ratione reuerentiae, & c.
- h Tamen omnes. [†] Seruus exceptus. Rof.
- i Excipitur. [†] Haec est 10. rub. Rof. qui propter ipsorum delicta, & c.
- k Accusatione. [†] Illa enim finita per absolutionem, accusat quemcumque: vt
 in d. l. is, qui per condemnationem, distinguitur ut ibi, §. infra dicam.
- l Licet Azo. [†] In Summa, qui accusari non poss. in fine. & id placet
 Roffred.
- m Lib. Rof. [†] Supple iure canonico, vt dixi in princip. huius titu. per hanc re-
 missionem exonerat se auctor a multo labore. sed hodie uide plenus per
 Cyn. super l. 1. C. qui accu. non poss. & l. neganda. eod. titu. Ego etiam hac re-
 missione me releuare disposui post omnia scripta uisa: & postius uide id
 functionem, quam posui super praed. l. 1. Cuius principalia membra cir-
 ca recusare uolentem, distinguitur tria tempora. Primum scilicet, antequā
 accusati nomen sit receptum inter nomina reorum. Secundum, postquam
 receptum fuit, & ante sententiam. Primo tempore, aut accusat de maiori
 eo, quod fuit accusatus: & id potest, vt in praed. l. can. 3. q. 1. 1. prius. Aut de
 minori, uel pari: & tunc si illud est praed. iudiciale, primo crimini auditur, &
 praefertur: & sic legebat Azo. praed. l. 1. vt patet in Summa, qui accusa.
 non poss. in fin. & exemplum eius de hoc reuertit ibi Accus. in 4. gloss. & hoc ibi
 placebat domi. meo. Si non est praed. iudiciale, vel strangula coram primi, ut
 uerbis domi. mei. vlt. vult solum libellum porrigere, potest: ut in d. l. negā-
 da. Si uult super libello procedere, potest prosequendo suam iniuriam, alias
 non: ut ibi. Secundo tempore, si uult solum libellam dare, id potest ante-
 quam sit liquidum & corclusum, postea non: ut in d. l. negāda. ad finem can.
 ubi supra. Si uero uult in libello procedere vna opinio habet quod potest,
 si prosequitur suam iniuriam: alias non. Alia opinio, quae multis placet: ha-
 bet, quod nullo modo illo tempore prosequi possit quodcumque sit crimen
 & interfit vel non. Inducunt praed. l. is qui reus. ff. de pub. iur. Tertio tempore
 si sententia est absolutoria, certum est quod potest. Si condemnatoria, & ta-
 lis est, quae non infamat, idem: quia potest, quia non prohibitum est, nisi in-
 famet: & si uult ut antiqua accusatione, quam ante sententiam inuentam;
 potest: alias oblatio vel propositio fuisse inutilis. Si uero uult nouam actio-
 nem proponere, non potest, si condemnatoria illa abilitat libertatem uel ci-
 uilitatem: ut quia deportatus uel damnatus in metallum: si non abstulit, &
 prosequitur suam uel suorum iniuriam, potest. Si non prosequitur talem ini-
 uriam, alium quam accusatorem suum accusare non poterit. ff. de pub.
 iur. l. infamem, sed accusatorem poterit: & ignoscitur ei, qui iudicare se
 uult. Nec obstat sibi quod calumniosus fuit in defendendo, quia calumnia
 est proprie in agente, ut not. in d. l. is qui. & in praed. l. 1. h.
 cit. Azo. in fine. Sum. super his allegata, ponit iniuste d.
 pra. uult, quod etiam per contra libertatem uel ciuitatem
 choatam prosequi possit contra accusatorem. & sic in-
 fert tamen aliquos tenere, quod contra accusatorem in
 sic, quod sibi non placet. [†] Adde: plene ut per Barto. in
 iud. conf. 93. ubi ponit de clerico, qui accusauit laicu
 testata accusauit clericum coram episcopo, quod ipsa
 uerit, an ualida fuerit accusatio.
- n Delic. [†] 11. rub. Rof. cum ner. seq.
- o Clericus. [†] Vt ibi not. illud capitul. non tenet: uel
 liti.

contra: quia poterunt verberari in poena supplementum. 5. q. 6.
 a quia iuxta. 2. & extr. de cal. c. 1. Ibi enim subdiaconus accusavit dia-
 conum. Et ad idem facit 2. q. 7. lator. vbi clericus accusat episcopum.
 b & c. praesumunt quibus standum est. v. del. vt 7. de adul. verfi. sed quaritur. Item quod est talis, qui non potest testis esse, vel ad ordines promoueri: vnde non potest accusare, 14. q. 1. super prudentia. 2. q. 7. ipsi, & c. testes quod die ut ibi, & 1. q. 3. super prudentia. 2. q. 7. ipsi, & c. testes quod die ut ibi, & 1. q. 3. super prudentia. Item secundum canones excipitur, quod ipse secundum leges repellitur. omnis enim, qui secundum leges repellitur, & secundum canones repellitur. 3. q. 5. canonica. & duobus c. seq. Item quod alias ei crimina probatum est, propter quod fuit a testimonio repulsi, licet non sit infamis. extr. de ord. co. c. 2. in fi. & de elec. super eo. 2. q. 1. prohibentur. ver. propter suspensionem. extr. de testi. testimonio. & no in pra. c. j. Item, quod cum inimico cohabitavit, vel de eius domo prodit. extr. de accus. c. epellantur. & 3. q. 5. c. 3. & c. accusatores vel testes. quare praesumit inimicus. 4. q. 1. testes. C. de inof. test. liberti. 9. dist. si inimicus. extr. de off. dele. in fi. 28 nante. Item, quod est inimicus. 3. q. 5. c. 2. 3. & 4. & c. ipitu. omnes. extr. de accu. c. cum oportet. & c. cum p. & ca. qualiter. 2. vel fuit olim, licet nunc non sit. 3. q. 5. c. 1. 6. q. 1. qui crimen. Repellit etiam inimicus ab excipiendis: vt extr. de accu. c. meminimus. Idem puto in conspiratore. scilicet autem de alijs. nam is, qui accusat de publico crimine, est inimicus. ff. de verb. signi. licet capitalis. ff. de his, qui vt indig. si inimicitia. ff. de iure pa. cum patronum. in Authen. collat. 4. de rebus. §. si vero. 2. q. 7. si quis episcopus. 6. q. 1. si omnia ergo ex eo, quod accusat, videtur posse repelli. arg. 3. q. 4. clericus. Respon. 4. praemissa iura loquuntur, cum prius accusauit, sed in probatione defecit: & iudex ei parcere poterit, qui cum de calumnia non condemnauit. 2. que. 3. si quem. §. nondum. ff. ad Turpill. l. 1. vel forte impetrauit abolitionem. C. de abo. l. 2. Vnde si nunc velit accusare, praesumitur inimicus ex praecedenti facto: extra, de accusa. meminimus. scilicet si de nouo velit accusare: alioquin nullus admittitur, cum omnes dicerentur inimici. ¶ Sed quae inimicitia repelluntur? Dominus meus dicit hoc arbitrari esse: quia etiam in si autem posset hoc asserere. extra, de accus. inquisitionis, & de sumo. per tuas. Item, quod est suspectus, vel facit litigans, vel mala conuersationis, vel vita accusabilis, vel non recta fidei: vel quod non rectam docet fidem, vt ea. q. suspedios. & c. cano. & c. similiter. & duobus c. se. & 2. q. 7. quarendam. Itē, quod eius, vita & fides libera esse nescitur, quod mortuus est in peccato mortali: vt in pra. c. canon. & q. 4. hi qui in fi. & 2. q. 7. quarendam & c. placuit. Itē, quod est alienigena. 6. q. 3. q. 3. accusationes. & c. accusatores. & c. can. Itē, quod est homicida, maleficus, fur, sacrilegus, raptor, adulter, incestuosus, veneficus, suspectus, criminiosus, & domesticus, periurus, raptor virginum, q. falsum testimonium tulit, vel ad diuinos & fortilegos iuit, & similes ea. f. q. constitutus. 2. q. 8. quibus Itē, quod est gratiofus, id est, libenter flequitur ad grauiam, vel celeratus ea. q. similiter. & c. seq. Nam in causa criminali pro quolibet crimine quis repellitur: ut ibi, & 3. q. 4. si quis a suo. & c. se. 2. que. 7. qui sine. & postularus & infamis. §. tria. in fi. extr. de exceptio. a nobis. Item, quod conuictus vel in fidijs studet. 3. q. 5. nullus. & ca. omnes. & q. 4. clericus. Item quod est incestuosus, vel non legitime coniunctus, qui sacerdos est, vel legitime coniunctum non potest accusare. 3. que. 4. consanguineorum. Item, quod est conspirator vel detractor. ea. q. conspiratores. & c. detractores. extr. de ac. cap. dilectus. 2. Item, quod est anathematizatus, vel excommunicatus ea. q. nullus. & c. seq. 4. q. 1. c. j. & 2. extr. de excep. exceptionem. & in pra. c. cum dilectus. 3. Item, quod est sacrilegus, ea. q. c. pe. ¶ Item, quod non est bonae aestimationis, vel opinionis, vel quod mala fide vel intentione, vel temere accusat: vel quod est mala vita, vel conscientia, vel mali meriti, vel non pro Deo, sed pro uana gloria, vel odio, vel cupida tate accusat, 2. q. 7. si qui iunt. & ca. seq. & c. clericus. Item, quod est publicus concubiniarius. extr. de ac. cum dilectus. Item, quod odit quemcumq; 3. que. 5. omnes in fin. Item, quod est histrio. 4. que. 1. c. 1. Item quod est absens, qui non potest accusare praesentem, vel contra. C. de acc. & inserip. absentem. 2. q. vlti. c. j. & c. per scripturam. & q. 1. in primis. ver. quia igitur. 3. q. 9. absens. & c. se. extr. qui ma. ac. poss. a nobis. Item, q. non potest vnus p. vno delicto pluribus legibus accusare. ff. de accu. l. senatus. ubi de hoc de quo die in ciuilibus. ut §. in titol. de actore. Item, q. non dat libelli accusationis 2. q. vlt. c. j. & d. c. per scripturam. §. libellorum Itē, quod est de illis personis, quae prohibentur a publica accusatione & populari actione: vt ff. de popul. actio. populares. & l. mulierē. ff. de acc. & l. §. in quaestionibus. & C. qui accu. non poss. l. 1. & l. de crimine. & l. fena. & l. pen. & fi. 1. 5. que. 3. nemini. quae tñ exceptio locum non hēt in crimine excepto. C. ad l. lul. malef. nullus. extr. de sin. licet Hely. Item excipitur contra accusatorem, nescisse prohibendum id, de quo me accusat. vnde non tenet respon- dere. extr. de const. cognoscetes. & c. ex parte. & c. si. ¶ Item qd est tutor, vel curator, vel procurator: & generaliter contra quemlibet alieno nomine accusare volentem. ff. de pub. iudic. l. pen. §. ad

crimen. C. qui accu. non poss. l. 2. extra, de accu. c. super his in fin. & de procu. tua. Contra tamen fallit in illustribus personis, quod constituunt procuratorem in act. iniuriarum. C. de procl. pen. & in Authen. quod ius. ¶ Item, quod lapsi sunt 20. ann. a die commissi criminis. C. de fal. querelam. in fin. extra, de excep. cum venerabilis. prope fin. nisi in crimine suppositi partus, cui nullo tempore prescribitur. ff. ad l. Corn. de fal. l. qui saltam extr. de poen. & re. h. officij. multo fortius secundum quosdam in ea, quae partum abegit, ne mariti inimico partum procreet. ff. de poen. Cicero & arg. 2. que. 5. consulisti. 32. que. 2. solet. & tribus ca. sequentibus. 33 & extr. de homi. si aliquis. ¶ Item quod reus mortuus est, unde crimen extinctum est. C. si reus vel accu. mor. fue. per totum. 2. 3. distinct. quorundam extra, qui si. sint legi. peruenit. & capit. causam. 2. Sed hoc fallit in crimine Haereticos. C. de hereti. l. 4. & 24. i. que. 2. sane profertur. & capitu. 1. §. fin. 1. & apostasia. C. de apostasia. & l. sa. malefatis. & repetundarum, & cum quis diuidit ciuitatem in duo. ff. de ac. l. ex iudiciorum. 6. q. 1. sunt plures §. uerum. C. ad l. In. ma. quisquis. & l. meminisse. & pecula l. 1. ut ff. ad l. lul. pec. l. fin. & ubi quis in crimine notorio defecit. 88. distinct. neque. 22. q. 5. placuit. Veli haereticos heredes instituit. extr. de hereticis, si quis episcopus. vel si sibi mortem conscituit. quod intellige prout habetur ff. de bon. eorum, qui mort. sibi cont. l. 3. C. si reus uel acc. mor. fu. defunctus in casu. C. lib. 1. 2. de 34 primipilo. l. j. ¶ Item. quod non recte libellum concepit, uel q. non inscripsit. 2. q. vlt. §. per scripturam. §. libellorum. C. qui acc. no. pos. qui crimē. ext. de ac. c. super his. ff. de priua. delic. l. fi. Hoc tamen fallit, si accusator sit priuilegiatus, ut femina in quibusdam, & maritus pater, & patronus, quos non est uerisimile calumniaritur unde no. inscriber. C. qui acc. non pos. de crimine & de adult. l. quamuis. ff. de iniur. i. iusturandum. §. hoc iusturandum. ff. qui facti. cog. de die. §. iudentur. Fallit etiam, cum uir accusat uxorem iure mariti de adulterio, secundum quosdam. C. de adul. iure ma. m. viti. Sed hoc non placet. per Decr. de proct. 11. Fallit etiam in alijs casibus, qui no. in pra. c. super his. 2. & 4. c. nullus. §. aliquando. 7. de libel. conce. §. nunc dicendum. ver. 1. 3. & 29. vsque ad uersic. 35. Hodie tamen de consuetudine multarum regionum, non sunt inscriptiones, quae tolerantur per l. ff. de pub. iu. ordo. & ff. de pe. o. nis. hodie. ¶ Item, si fuit testis in alia causa contra ipsum accusatum, 35 extra, de accu. capit. cum p. & cap. meminimus. ¶ Item, q. frater p. eius accusatum prius accusauerit. extr. de accu. cum p. Sed pone, p. quod obijciens infamiam, uel turpem exceptionem, eam non p. bar. nunquid potest iniuriarum conueniri? Videtur quod no.: quia in regis executio non habet iniuriam. ff. de iniur. iniuriarum §. 1. ff. de reg. iur. l. factum. §. non videtur. extr. de elect. cum ecclesia. Vult rana. Nam & patroni filius a liberto delatus non punitur: nec contra tabu-

ADDITIONES.

- a Iuxta. ¶ Per quod c. patet, quod priuatur et spe illius ordinis, que non hēt.
- b Standum est. ¶ Dicit Roff. quod alias pauci essent accusatores, qa coruus coruio non extrahit oculum.
- c Item, quod. ¶ 1. 2. rub. Roff. repelluntur inimici, & c. & durat vsque ad uersic. item quod est histrio.
- d Respondeo. ¶ Secundum Roff. vbi §.
- e Alienigena. ¶ Sup. & ignotus. vt no. in c. canonica. vbi vide.
- f Gratiofus. ¶ Dicit Roff. multum.
- g Quod est. ¶ Verfic. cum tribus sequentibus fuit Vber. de Bon. titu. 3. circa medium.
- h Quosdam. ¶ Vber. de Bon. & lex alle. ponit duos casus, quando mulier praegnant corrupta a substituto, abiecit partum malis medicamentis, vel quando id abiecit vi propter odium mariti a quo praegnant dimertera.
- i §. fin. ¶ Et ibi de hoc in summa.
- k Repetundarum. ¶ Quod est, cum constitutus in publico officio pecunia data, vel promissa fecit quod facere non debet, vel omittit q. debet facere.
- l Peculatus. ¶ Quod est furtum in pecunia publica fisci, vel ciuitatis Rom. intercepta, vel machinata in pecunia aliarum ciuitatum. not. ff. de furt. l. ob pecuniam.
- m Tur. ¶ De hoc j. de adul. post prin.
- n His. ¶ In gl. 2. & vide quod super ea dixi.
- o Hodie. ¶ Dicebat Vber. praedictus, quod in Lombardia non fit inscriptio nec libelli actorij porriguntur: sed scribitur per tabellionem dictu vulnerantis & vulnerati coram iudice: & scriptura habet uim libelli, & cogitur accusatus se defendere. Quam consuetudinem dicebat nimium damnosam aduocatis. hodie enanuit illa consuetudo: propter quod auctor illa verba non posuit. haec tamen modo consuetudo durat in Italia, quod licet inter laicos dentur libelli actorij: non tamen fit inscriptio vel obligatio ad poenam talionis De hoc etiam j. de lib. conce. §. fin. in prin. Hanc autem consuetudinem improbat Aegid. dicens, q. per illam iniurantur homines ad calumniandum, & ad grauandos reos: maxime in illis locis quibus de certis grauibz criminibus accusati per mensem carcerati tenentur. Gui. de Suz. in l. qui crim. qui acc. non poss. commendat illam: quia timore talionis remanebant crimina impunita: quia in vera accusatione post agēs facile in probatione deficerent quia non plene probatur, ppter repulsum tellium, vel propter imperitijs aduocati, per quam nolunt se homines submittere periculo talionis: expensarum autem & carceris exculsi diu periret fieri refugio.
- p Pone. ¶ Iste uersic. totus ad litteram fuit Vber. de Bon. tit. 3. post prin. Specu. prima pars.

tra tabulas repellitur, si rector fecerit crimina in libertum, etc. In fine. ¶ Credebam quod hic esset al. quis defecus: reuoluto tamen Vber. predicto, quem habeo duplicatum, inueni se esse: sed multum fuit subtilis & congrua ista solutio. Die mihi, quid reportas ex illa? forficatur pars prima? quia cum iniuria iudicatur ex animo, excipiens qui intendit agentem repellere, solum habet animum ad se defendendum: & vt condemnationem euadere, non vt puniri agens: quia virtus exceptionis non habet, extra de ordi. cogit. capit. 2. ff. de infra l. Lucius, & sic defendit eum causa dicendi: licet non probet, bene facit ff. de iniur. item apud. §. si quis astrologus, vbi ponderatur causa dicendi ab exculpatione iniuriae, & exculpationis, quia non nocendi, sed sibi proficendi animo fecit, quod nocent. ff. de aqua plu. arden. l. 1. §. denique, & si etiam dubium esset de animo, praesumendum esset pro ipso, sicut de illo, qui amouit rem communem, dicit Lamerito. ff. pro socio, & per litem apud. §. si communem. Ad hanc partem bene facit ff. de iure fisci. l. 2. in princip. & l. hinc. & l. de iure. §. sed communem. & l. delator. & C. de de lat. l. nulla. & quod ibi not. lib. 1. q. vlt. tamen est consilium, quod prodestur, sed non facere animo iniuriandi. Ad secundam partem faciunt leges hic allegatae. C. de iur. si non es. & l. si quidem. C. de li. causa. si tibi. 2. & iura puniti etiam excipientem, non probantem, de accus. super his. de elect. vt circa. lib. 6. Et crimina licet quandoque non infamant de iure, infamant de facto. extra de test. testimonium. C. de postu. qui quis. & in praed. §. aduersus. Ad contraria respondetur illa proceca esse probabilem: sed ex defectu probationis insurgit praesumptio calumpniae, quae praesumptio cum qualitate verborum contumeliosa fuerit, vincit praesumptionem, quam faciebat pro excipiente, quod dictum fuit speciale in parente & patrono, sic speciale in vero conuicto, in falso vero vel calumniolus nil speciale: & licet canon dicat 2. q. 3. si quis iuratus, q. obiectus committit, non habetur pro accusatione, tamen habetur pro iniuria, ut ibi not. Ad l. de ferre. superius allegatam, difficilis est responsio, cum aperte loquatur in non probante, per quod forsitan congrue distinguatur is, qui non fuit pertinax in probando, vel quem apparet deceptum promissione testium. 2. q. 3. paulum, vel impedita fuit probatio per actorem, extra de test. testimonium. C. de test. cog. per uenit. Si vero fuit pertinax, & quia falsum erat, non potuit probare, conuenit posset, facit quod scripsi deo. comp. si diligenti, super glo. in quid. Ad de plenius de hac add. Old. consil. 3. in c. consilium dubitari. & Pec. de Anch. consil. 326. in foli. 2. per primo. & Roma. consilio. 96.

b Diximus. ¶ Verba Vberti ubi §.
c De ferre alios. ¶ Nam si ipsos possunt ut in rub. hic allegata secundo. Sunt autem delatores, qui deferunt bona spectantia ad fideum, qui praemiantur a fisco.
d Delator. ¶ Vbi de hoc super rub.
e In Summa. ¶ 12. Rosi quibus casibus praedicti accusare possunt.
f De extero. ¶ Et ibi dixi de hoc.
g Interdum. ¶ Alias incipit, per contrarium, & ibi not. quare dicitur per duellio.

ADDITIONES NOVAE.

- * Quid si aliquis me accusauit quod eum percussit super facie, & probauit percussit super brachio, an condemnabor? Guielm. in l. prima. §. item exigit ff. de dolo.
* No. a quod hodie l. si quis cum telo. C. de fcar. non habet locum in poenis statutorum, quia statuta dispensant de actu secundum effectum, non secundum affectum. Adde quod nota in l. fidei iustorem. de fidei iustor. per Barto. & dom. Bald. in l. si quis non dicam. C. de episc. & cleric. & in l. si fugitiu. C. de feruis fugiti.
* An mandans & faciens possint eodem libello accusari? Bart. in l. si talis seruus. in ff. de fals.
* An produens falsos testes & ipsi testes possint eodem libello accusari? not. in l. si plures serui. de iniurijs. per Nicola. de Neapol.
* Statuto cauetur quod querela & accusationes bannitorum non debeant adiri pendente accusatione: accusator fuit bannitus, an poterit super accusatione iam incepta procedere? Bar. in l. Vranus. de fidei iustor.
* Statuto cauetur quod nullus possit accusare de alterius iniuria nisi consentiente eo cui facta est: contingit quod quidam adultus fuit vulneratus, alius accusauit vulnerantem consentiente eo adulto opponitur ei quod hoc facere non possit, quia ipse adultus absque auctoritate curatoris accusare non posset: an audiri debeat talis accusans: iudicatum fuit Bon. q. audiat, argumen. l. si pater. §. fin. de manum. vindic. & C. de pactis. l. final. ibi nisi ipse de cuius heredi. & c. fa. ad hoc. l. si pater. cum gloss. de his qui a non domi. manum.
* An si persona prohibita accusare accusauit, talis accusatio fit ipso iure nulla? & si non excipitur, vel sit opus exceptionem proponere? Bar. in l. §. accusationem. ad Turpill.
* In l. 2. ff. de alator. in gl. ibi. secundum eas causas, & gl. tenet expresse q. licet ex forma statuti bannitus non debeat audiri, tamen si ante bannum accusauit, potest prosequi & finire accusationem. pro hoc est text. in l. de fundis allegatus in gl. & Bar. in l. si quis reus. de public. iud. & l. Vranus. §. si vero. de fidei iustor. Ang. de perulo.
* Nunquid si sunt plures testes falsi in eadem causa, possunt eodem libello accusari? not. in l. sed si plures serui. de iniurijs. per Nicolaum de Neapoli.

¶ Bald. De Accusatore.

OMNIS accusator praesumitur legitimus, nisi contrarium probetur, in principio. G. ¶ Potest quis accusare plures, & simul, & eodem libello, & de eodem, vel etiam in delicto, non de diuersis: quia requiruntur plures causae de factis non contiguis. Potest tamen, si eodem tempore plura delicta sunt commissa, fieri accumulatio. ff. de iniur. praetor. §. si mihi. C. de accus. l. si quis homicidij. & hoc quia propter identitatem temporis unus impetus fuisse uidetur. ff. ad l. Aquil. l. illud. in si. Sed an ille, qui accusatur de mandato, uideatur accusare & de eodem factoribus q. sic not. C. si reus uel accusator. l. 1. Item si accusat de consilio, uel fauore: quia factum principale iniuriae, & actionis praebet, sicut si consilium est per se obligatorium, nec desiderat aliud factum posse: quia tunc per se decernitur, & interpretatur, ut l. 1. §. persuadere. de seruo. cor. Nec distinguendum est, an consilius erat alias facturus: quia ipsum praesit per se ipsum tunc incidit in speciem criminis: ut ibi not. Bald. ¶ Sed quid si ostensus accusat principalem coram potestate, & auxiliatorem coram alio, an potest auxiliator petere se remitti ad eundem iudicem? Dicunt quidam, quod sic. ff. de quibus re. ad eundem iud. ca. l. 1. facit quod not. Inno. ext. de contin. in c. cum Mego. nescio legem, q. in criminali hac ista remissio. Bald. uide infra. de libel. concep. §. actor. ¶ Filius interfecti praefertur cuiuslibet accusanti: sed non frater, sicut praecedens, uersus quid si quis. G. Si mora potest imputari fratri, non praefertur iusto accusatori praecedenti fratri: alias praefertur, nisi sit uilis persona: quia iustiorum dolorem prosequitur. ff. de adult. l. 2. in fin. Confessionem autem nemo aufert. secundum G. ¶ Pax facta de uulnere, quod tunc mortiferum uidebatur, ex redditur ad morte ante mortem. l. diuus. ff. ad Syl. quod est not. digni, & facit ff. de p. s. l. si quis Stichum. Si autem uulnus non erat mortale, praesumitur infirmus ex negligentia mortuus. ff. ad l. Aquil. qui occidit, uer. sed ne. A. G. ¶ Absolutus de uulnere non potest iterum accusari de homicidio ratione eiusdem uulnere: quia unicum factum est, uersus quod si uulnerati, per G. & quia mors retro trahitur. l. huic scriptura. §. j. ff. ad l. Aquil. ergo obstat exceptio rei iudicatae. ff. de excep. rei iudic. l. si mater. §. ead. Bal. ¶ Condemnatus de uulnere non potest iterum condemnari de morte ex eodem uulnere, ibidem G. Hoc non uidetur uerum: quia primo non erat bene actus, quod ex post facto apparuit, & ideo per ma. sententiam. de hoc in secunda condemnatione computatur, si hoc fieri potest. ff. ad l. Aquilam. l. sed si priore. Sed si occasione incutio, talis exceptio reuocari non potest: ut puta, impotest de nouo puniri: ne ablutum sequatur & in hunc est toleranda poenae minoritas, quam alperitas. & ratione mutatur titulus criminis, scilicet uulnere, in tunc si non mutat titulus criminis, sed additur qualitas: ratione addita qualitas potest iterum accusari? Dicunt q. si de fracta. Sed quid si primo fuit condemnatus? E

ADDITIONES.

2 In fin. ¶ Credebam quod hic esset al. quis defecus: reuoluto tamen Vber. predicto, quem habeo duplicatum, inueni se esse: sed multum fuit subtilis & congrua ista solutio. Die mihi, quid reportas ex illa? forficatur pars prima? quia cum iniuria iudicatur ex animo, excipiens qui intendit agentem repellere, solum habet animum ad se defendendum: & vt condemnationem euadere, non vt puniri agens: quia virtus exceptionis non habet, extra de ordi. cogit. capit. 2. ff. de infra l. Lucius, & sic defendit eum causa dicendi: licet non probet, bene facit ff. de iniur. item apud. §. si quis astrologus, vbi ponderatur causa dicendi ab exculpatione iniuriae, & exculpationis, quia non nocendi, sed sibi proficendi animo fecit, quod nocent. ff. de aqua plu. arden. l. 1. §. denique, & si etiam dubium esset de animo, praesumendum esset pro ipso, sicut de illo, qui amouit rem communem, dicit Lamerito. ff. pro socio, & per litem apud. §. si communem. Ad hanc partem bene facit ff. de iure fisci. l. 2. in princip. & l. hinc. & l. de iure. §. sed communem. & l. delator. & C. de de lat. l. nulla. & quod ibi not. lib. 1. q. vlt. tamen est consilium, quod prodestur, sed non facere animo iniuriandi. Ad secundam partem faciunt leges hic allegatae. C. de iur. si non es. & l. si quidem. C. de li. causa. si tibi. 2. & iura puniti etiam excipientem, non probantem, de accus. super his. de elect. vt circa. lib. 6. Et crimina licet quandoque non infamant de iure, infamant de facto. extra de test. testimonium. C. de postu. qui quis. & in praed. §. aduersus. Ad contraria respondetur illa proceca esse probabilem: sed ex defectu probationis insurgit praesumptio calumpniae, quae praesumptio cum qualitate verborum contumeliosa fuerit, vincit praesumptionem, quam faciebat pro excipiente, quod dictum fuit speciale in parente & patrono, sic speciale in vero conuicto, in falso vero vel calumniolus nil speciale: & licet canon dicat 2. q. 3. si quis iuratus, q. obiectus committit, non habetur pro accusatione, tamen habetur pro iniuria, ut ibi not. Ad l. de ferre. superius allegatam, difficilis est responsio, cum aperte loquatur in non probante, per quod forsitan congrue distinguatur is, qui non fuit pertinax in probando, vel quem apparet deceptum promissione testium. 2. q. 3. paulum, vel impedita fuit probatio per actorem, extra de test. testimonium. C. de test. cog. per uenit. Si vero fuit pertinax, & quia falsum erat, non potuit probare, conuenit posset, facit quod scripsi deo. comp. si diligenti, super glo. in quid. Ad de plenius de hac add. Old. consil. 3. in c. consilium dubitari. & Pec. de Anch. consil. 326. in foli. 2. per primo. & Roma. consilio. 96.

potest quis accusari semel, nisi sit in prima conuoluntate. ff. de accusat. l. fenatus. & de furt. l. inficiando. §. infans. Item ratione absolutiois non a crimine, sed ab omni eius poena. quae in solutione consistit. Nam si a crimine, ergo non repetetur ut indebitum, quod est ridiculum: & potest iudex eum de clarare absolutum per solutionem. ff. de except. rei iudic. l. si quis cum teo. plane. ff. si seru. ven. l. harum. Item in actionibus ad vindictam, vna tollit aliam: sed in qua plus est. ff. de iniur. l. prator edixit. §. si dicatur. & ita tollit Iacob. Butri. Alias facile erit fingere qualiter, & iterato reum inuoluerit in alio iudicio nouo, quod satis inconueniens videtur, nisi probaretur collusio. ff. de prur. l. 3. In cotrariu facit: quia non est actum integraliter a principio: ergo potest suppleri, quod deest: vt not. ff. nau. cau. sta. l. 3. versu. nouissime. & Infituit. si qua. pau. fe. dica. ad fin. argument. ad hoc C. de spor. l. 3. quod not. Ber. extra. de iudic. capitul. at si clericus. Hoc tenet Bartol. in l. fenatus. & ita consulit collegium Perusinum Alsij: licet multi essent in cotraria opinione: quia §. si detracta. permittit addi nouam qualitatem pendente iudicio, non eo finito. vnde videtur ibi casus secundum Iac. cum idem factum substantiatur & essentialiter repetitur, in quo iam collusum est, scous si nouus accusator sum dolorem prosequatur. Verbo.

¶ Vbi apponitur verbum accuso, & petitur quod poenaliter procedatur. videtur criminaliter, non civiliter actum. versu. quid si primo. G. Rigor legis Corneliz de sic. non considerat exitum percussiois, sed percussioem de punto gladij, qui quantum in se, homicida est, & punitur, ac si vere occidisset: licet vere non sit homicida, vnde mors de iure communi non inducit speciem accusandi, sed modum. Sed statuta terrarum, quae ponderant factum a modo, non puniunt vt homicidam, quia non est nec habet locum factum, quod requirit ueros terminos facti, & toties statutum habet locum quantum est vera propositio de vera existentia terminorum statuti, secundum Oldra. Bald. videtur j. de procur. §. criminalibus. ¶ Quid si iudex qui debet condemnare in persona, condemnat in pecunia, Respondeo, sufficit: nec potest iterum accusari, & praesumitur pro iudice & iudicio, quod fecerit ex causa. versu. quod si ipsum. G. & hoc uerum in sententia, quae expectat hominis declarationem. Secus in eo, quod uenit in ipso iure: ut infamia. l. quid ergo. §. poena grauior. cum si. & si iudex errauit, non datur fisco auxilium restitutionis in publicis poenis. ff. de minor. l. auxilium. quod est notabile. Bald. ¶ An de iure communi ualeat pax de uulneribus? Dico quod non: sed de uolentia se l. 2. ad Syl. uide supra. §. pax facta. & infra proxima.

¶ Si per formam statuti potest fieri pax de homicidio intra octo dies & filius occisi, ad quem pertinet, facit pacem cu Titio nomine occisoris: an occisor, qui erat forte in partibus remotis, possit ratificare post terminum? dicit Dyn. quod non, in l. bonorum si rem rati. hab. facti l. 1. in prin. ff. de appell. nec dubium est: quia statutum nititur respicere facientem, & ei imponere terminum, scilicet factionis, non acceptationis. Nam illa sunt diuersa, de electio. capitul. quia propter. Item uidetur respicere ueritatem: at quod sit procuratori, uidetur fieri de domino fieri, non uere. ff. de reli. l. ossa. §. h. Sed certe pax est in his, quae in hunc uent osibus: & ideo ratificans uere est in pace, non sic. ff. de manu. uind. l. pater. & quia pax est actus reciprocus, eodem termino limitatur hinc inde. argum. ff. de uulg. & pup. substitu. l. iam hoc iure. sed si alter. Non obstat quod absenti queritur liberatio & obliuio contumeliarum, & gratia. ff. de lib. leg. l. non solum. §. si liberatiois. Infituit. de iur. in fin. ff. de iure iurand. l. Labeo. & si nulla uidetur necessaria ratio: quia aliud in pace ex natura pacis, quae est actus correlatiuus, sic ut amouit j. de reu. & pa. s. ubi uidetur requiri spectale mandatum in pace facta: & si sit iuncta persona. Sed dicit quod hic actus sapit defensionem, no actio nem: ergo potest per quemlibet explicari, argument. l. non tantum. ff. de appellat. & de procur. l. seruum quoque. §. publice. ¶ An cogatur quis accusare de homicidio, uersu. quid si uulnus. C. de accusat. si quis homicidij. G.

¶ Qui excipiendo aliqui praesupponit, non fatetur: quia semper uidetur contradicere. uer. item repellitur. G. qui etiam agit, non intelligitur, id quod dixit narratiue non per modum causae uel fundamenti consisti de iure ad uersu. sed potius errare. ff. fa. er. l. familiae: quae lex est not. Vide quod dixit. ff. de iud. l. si quis intentione ambigua. & j. de libel. concep. §. de positi. & §. pone q. mutauit. ¶ Prouocatus ad iram, si dixit uerba iniuriosa, non tenetur de uerbis iniurijs: quia magis impellit, quam impellat. uer. quod si te. G. ¶ Exceptio renunciationis litis in criminalibus non potest opponi lite concessa, nisi sit primo protestata: nec exceptio transactionis in criminali: quantum scus sit in civili, secundum Vbert. uer. item accusator, nisi postea superuenit C. de confor. eius. l. it. l. 2. Sed quod dicit, quod aut repellit crimem & poenam, aut personam, primo casu potest opponi. Secundo casu non. ff. de aule. l. 2. qui hoc dicit. Bald. ¶ Infamis infamia factio non excluditur a testimonio per infamiam, nisi ex aduerso sint testes honesti. versu. sed quid de his. G. ¶ Laicus non accusat clericum de publica iniuria, qui non est accusatus in speciali: & clericus, qui sic excipit non obicitoso, sed actori, vnde non in dicit in poenam declinatum. versu. l. ite quod est laicus. & ita uidi fieri per dominum Andr. uide Bald. super Innocent. de sentent. excommunicat. capitul. contingit. ¶ Potest clericus uerberari in poena supplementum. versu. l. item quod est eius. G. quod ergo defecit in vna poena, suppletur in alia. C. v. intra cert. temp. l. 2. Sed an ista poena furrogata, dicitur poena maleficio? Et uidetur quod non. ff. de in lit. iur. l. 1. sed quod officio iudicis mercenario uenit. Ad idem. ff. de petit. heredit. l. etiam. §. penulti. In contrarium, quia furrogatur loco ordinari poena: vnde sapit eandem naturam, argument. ff. de donat. inter uirum & uxor. l. si donationes. §. si sponfus. & dicit text. quod uerberibus de iniurijs satis sit. ff. de iniur. l. sed & si unus. §. si ante. Ergo ista solutio purgat delictum, sicut poena originalis. uide supra. de reo. §. an monachus. Bal. ¶ Pro

homicidio statum imponit poenam centum lib. & si quis bannitur ex contumacia, bannitur in quarto pluri: alio statuto cauetur, quod non soluitur poenam homicidij intra decem dies decapitetur. Quidam bannitus ex homicidio soluit centum, sed non soluit quartum plus: an debeat principalis? Et dicit quod non: quia non est natura primordialis & essentialis, sed accidentalis. ff. de petit. heredit. item ueniunt. §. cum Pedius. & not. in l. certi conditio. ff. si cert. peta. Item non est poena homicidij, sed contemptus: quia non uenit ex una & eadem causa immediate cum principali. ff. de arbit. l. si quis rem. Bald. argum. contra. ff. de paci. do. l. inter. §. cum inter. uersu. nec sperabitur. ¶ De consuetudine in quibusdam locis non sunt inscriptiones ad poenam talionis. uersu. item quod non recte libellum. & tamen ualet processus. argum. ff. de publi. iudic. l. ordo. uide infra proxima. Bald. Sed quid si statutum dat hanc formam, quod ille, qui acculat, debeat promittere prosequi & probare, & in casu quo succumbat debeat promittere. 20. an si sic non promisit, erit processus nullus. Et uidetur quod sic: quia est omnia debita forma, & omisio modi & formae, nedom in actu odioso, sed etiam in actu fauorabili, impedit dispositionem legalem. ff. de uerb. obligatio. l. qui Romae. §. Flauius. ¶ Item non tenet processus inordinatus, extra de iudic. capitul. exhibita. & de restit. spol. capitul. Pisanis. & de rescript. cum dilecti. In contrarium uidetur, quod ualet processus. Nam ista promissio poena 20. succedit loco inscriptionis. Sed si omittitur inscriptio, ualet nihilominus processus, & punitur actor, ac si se inscripisset expresse: ut not. C. qui accusat. non possit. qui crimen facit ad hoc C. de prec. imp. off. l. uniuersa. ff. de procur. l. Pompo. §. rati. Aliud in exceptione inquit aduini, quia reddit impossibilem pronunciationem, argument. ff. de interrog. ac. l. si filius. el. 2. ¶ Et nota, quod accusatio dicitur incepta pluribus modis. Primo modo, quando causa non inferit conclusionem, nec de iure, nec de facto: ut quia accuso te, quia minixisti ad parietem: ut not. l. 1. ff. de eded. & de do. l. except. l. 2. §. circa. Secundo, quando continet apertam rei defensionem: ut accuso te, quia occidisti bannitum: ut not. C. de accus. l. reos. & probatur C. de his qui ad ec. con. l. si seruus. & argument. de C. de li. causa. cum precum. Tertio, quando apertam accusatoris continet calumniam. ff. de bo. l. qui cum maior. §. si patris. extra. de offic. uic. capitul. i. per Innoc. Quarto quando apertam lapsus temporis continet praescriptionem. ff. de adult. l. accusatus. & facit ad praedicta. C. ne quis uela regia. l. 2. in fin. & ibi de hoc. Et no. q. ibi libellus est ineptus secundo modo, siue propter omissionem modi siue formae substantialis: ut libellorum. uel propter alias ineptitudines praedictas, bannum latum tanquam in contumacem, non ualet, nec uidetur contumax confessus esse maleficium: ut d. l. si filius. & no. C. de iur. calum. l. fina. §. si autem reus. Et si non ualet bannum, non ualet subsequens sententia, quae fundatur in banno. ff. de re iudic. l. si cum nulla. Nec meretur exequi sententia quae est ipso iure nulla. ff. de for. l. si feriat. ff. de iudic. l. si prator. de re iud. l. 4. §. condemnatum. cum si. Sed an exigitur fideiussor in d. cautione, si statutum non facit mentionem de dando fideiussorem, non. C. de uer. fil. fancimus. dic contra quia redacta est in statum praetoriae, & ad uigorem, & executionem iudiciorum interponitur. Tamen de coniunctis personis omnis fideiussor. est idoneus, etiam non possidens immobilia. ff. de in ius uocan. l. 2. sed in aliis amicis non, nisi possideant immobilia, ut no. in Authen. de exhi. reis. §. fancimus. tene menti. Bald. & uide j. de libel. concep. §. exceptio inpetu dimis. & j. de sen. §. quod si libellus. Sed contra praedicta uidelicet, quod confessio facta super inepto libello, non ualet, uidetur supra de offic. iudic. §. si iudex. sed ibi in uera confessione: hic in praesumpta, quod not. ¶ Sed quid si statutum dicit, quod potestas teneatur de delicto suae familiae, & soluere omnem eius condemnationem, & repraesentare tempore syndicatus: modo dicunt testes, quod uiderunt quandam familiarem potestatis percutere Titium, tamen a se cum nomen, an sufficit, & uidetur quod sic: nam cum sit uniformis conditio conclusionum sub genere, debet ualere probatio generalis, argument. ff. de acquiren. heredita. l. quod si duntaxat. & ff. de lib. & posthul. l. Gallus. §. si hinc. Contrarium est uerum, nam & in libello & probationibus requiritur specificatio certi hominis. ff. nau. cau. sta. l. licet. §. fin. Et ideo si testes non cognoscunt nomen personae, debent testibus corpora exhiberi. ff. de publica. l. si cum exhibuisset. & not. extra. de testib. capen. cum causam. per Bartol. hoc tamen fallit in actione, quod met. caus. l. si cum exceptione. §. in hac. Si autem potestas non uult suam familiam exhibere testibus, uidetur subtrahere probationes, & fingitur contra eum. arg. C. de posthul. pro iudicium. in fi. Sed illa non loquitur in sufficienti probatione, tamen melius facit C. de affess. l. nullus. & l. consiliarios. quae optime facit. & arg. 2. q. 5. c. cum homo. ¶ Sed nunquid potestas teneatur pro familiari, qui debet condemnari ex contumacia? dicitur sic: quia teneatur de iudicio fieri, & indicato soluendo, & cum teneatur ex facto alieno, non dicitur potestas teneri ex maleficio, sed ex quasi maleficio: quia uisus est opera malorum hominum: vt ff. de fir. l. aduersus. & nau. cau. sta. l. j. in fin. & facit gl. ff. de off. proconsul. l. obseruare. §. j. Bald. uide infra proxima. §. j. ¶ Sed nunquid potestas teneatur pro familia, quam non eligit, sed commune dat sibi? Dicitur quod non: quia non eligit ipse, sed commune dat sibi. loca. l. cum in plures. §. si seruum meum, secundo responso, qui §. est arg. bonum in ratione sui. Bald. uide infra proxima. ¶ Sed quid si familiaris decessit? Dicitur potestas non teneatur si qui facta. cogan. l. si decesserit. Idem si est bannitus ex alia causa, ita, quod de iure sibi non potest propter bannum, ff. si quis cau. l. sed & si quis. Et ideo cum familia delinquit, & potestas non uult teneri, nec ipse potest cognoscere, facit antequam tempus sic syndicatus ponit delinquentem in bannum per aliquem officialem ciuitatis, per dictas leg. Bal. ¶ Sed nunquid procedit accusatio per syndicum, qui accusatur, & non denunciatur quoddam homicidij commissum tali tempore in tali loco: nec dicitur a quo: nec in quem Et uidetur quod sic: quia sufficit quod constat scelus interempti, licet nomen facientis & patientis non apponatur. ff. ad Syl. l. j. §. illud. & ibi Ia. Na syndicus ad curam & sollicitudinem suam debet hoc reuocare, & alium instruere, & alia nomina edere non autem petere quod sibi edantur. ff. de iur. l. si quis ex argenti. §. fin. argu. contra. in licet. §. fin. nau. cau. sta. Pro r.

Specu. prima pars. L 3 par.

Specul. lib. i. Partic. II.

parte facit, quod non fit necesse nomen offensi apponi, si tamen de corpore constat, facit quod no. 3. q. 8. c. praescripta. §. libellorum. non est autem necesse, quo ad libelli aptitudinem, sed quo ad effectus probationis, debet constare de corpore. A prin. enim nil liquere potest, quia probationes non fiunt a principio, sed in medio causae. extr. ut lite non contest. c. quoniam frequenter. ¶ Sed nunquid excusant tenebrae noctis? Est arg. q. sic, in glo. l. si cui exceptione. §. in hac. quod metus causa. ff. Sed nunquid eum excuset, quod propter tumultum sciri non potest quis fecerit? Videtur quod sic, per dictam glo. arg. contra, quod tunc omnes, qui interfuerunt, denunciandi sunt. ff. ad l. Aquil. l. item Mela. §. si plures. Facit ff. de sic. l. si in rixa. & iunge §. pro xi. §. & generaliter not. quod de absconso maleficio non tenetur quidem, de aperto tenetur. ff. ad Syll. l. §. occisum. & ibi per Iac. Bald. Sed nunquid excusat syndicum domestica inquisitio: quia interrogavit omnes, & non potuit inuenire? & videtur quod sic, ut C. de his qui. ut indig. l. i. ca. in gl. parua. super uerbo, habetur. Contrarium videtur: quia hoc non est suum officium, sed examinare testes, sed ad iudicem pertinet. Facit quod not. C. de testa. l. hac consulsissima. §. pen. Sol. si fecit quicquid potuit pro inuestigando non tenetur. ff. loc. si merces in fin. Nam ignorantia publica excusat eum: imo etiam sua propria & singularis, si fit iusta: puta, quia fuit absens. arg. l. si. ff. de decr. ab ordin. facien. & de pign. act. l. tutor. §. j. de interrog. ac. l. de aetate. §. ex causa. vide j. proxima. Bald. ¶ Sed quid si fuit duo syndici unus castri. & unus denunciavit: nunquid prodest alteri, qui non denunciavit? Dic quod sic: quia sunt collegae, & factum ab uno uidetur factum a quolibet, & non debet amplius plus se intrinsece arg. l. j. ff. de offic. consuli. Ex quo enim unus nomina coadit, alter se non potest intrinsece. Item quia denunciatio est indiuisibilis: ergo omnibus prodest. ff. quem ad mo. ser. anit. l. si communem. Item delatus ab uno non debet ab alio deferri. Item quia non in terest reipublicae. ¶ Sed an fama publica excusat syndicum, qui denunciauit falsum maleficio? Dic quod sic, quia sicut fama sufficit iudici ad inquirendum, ita ad denunciandum. Item fama excusat. ff. de adul. l. miles. §. mulier. Item, syndicus non uidetur teneri, nisi de dolo, propter necessitatem officij. ff. de custod. reorum. l. diuus. arg. no. in l. athletas. §. calumniator. ff. de infam. & l. si. ff. de mens. fal. mo. dixit. & ff. ad Turpil. l. j. §. calumniator. in uer. pepercit. Sed an syndicus debet apponere testes? Dic quod sic: quia debet probationes adducere. ff. ad Tur. l. ab accusa. §. nunciatoribus. ¶ Sed quid si uilla caret syndico, an poterunt cogi homines ad faciendum syndicum, qui denunciavit? Dic quod sic: arg. ff. de fideicom. l. i. ergo. §. creditoribus. & quod no. per Iaco. ¶ Sed nunquid potest iudex cogere ad denunciandum illum, qui scit, licet non habeat officium? Super hoc dicitur no. ff. de cond. ob tur. cau. l. idem est. §. si tibi indicium. ¶ Sed an teneatur syndicus denunciare maleficio non punibile? Videtur quod non, nam non est maleficio, si non est punibile arg. no. quod metus causa. l. acufationis. In contrarium facit quia ad syndicum non pertinet haec cognitio, sed ad iudicem. facit ff. ad Syll. l. si quis in graui. §. j. Sol. maleficio potest esse etiam quod non punitur: quia quandoque est maleficio sine poena, ut periculum. C. de reb. cred. l. j. §. quod autem. ff. de leg. l. quid ergo. §. his. ¶ Item, ex post facto remanet maleficio impunitum propter temporis praescriptionem. ff. de adul. l. maritu. §. pen. vel propter principis indulgentiam. ff. de coniti. prin. l. j. Nemo tamen negat maleficio esse, quod est a iure naturali prohibitum. ut l. ut uim. ff. de iusti. & iure. tamen quicquid sit per hoc uerbum maleficio in isto statuto intelligo, id est, factum, dum imponitur per legem nomen maleficio: ut furtum per cusionem, dandum datam, & similia, quae cadunt in notitiam sensati, seu sensus. Nam syndicus quae rebus est arg. extr. de testib. capitu. praeterea. Respon. igitur ad quaestionem: aut erat tale factum, de quo non poterat initiari processus: & tunc syndicus non tenetur denunciare. arg. ff. iudicat. fol. l. uir bonus. Aut poterat procedi: licet reus postea possit uitare condemnationem: & tunc non tenetur syndicus denunciare nisi vi facti. ¶ Sed an syndicus teneatur denunciare factum cum qualitatibus? Dic quod non, nisi statutum eum ardet. ad omnia denuncianda. nam qualitates non sunt crimen, sed circa crimen: & ideo si statutum facit mentionem de facto & crimine, non includit necesse qualitates. Potest ergo si uult tamen non cogitur a statuto. sed quod omittitur a statuto non debet omitti a religione iudicantis, arg. ff. de testi. l. scio. Vnde ex officio debet compellere syndicum, & ab eo plenum officium desiderare: ut l. idem est. §. si tibi. ff. de cond. ob tur. cau. & arg. ff. ad Turpil. l. 2. §. antep.

ne per sona accusati competunt ¶ Et scias, quod quilibet accusari potest, qui non inuenitur prohibitus: ut s. tit. de accusatore. in prin. diximus. Sunt autem quidam prohibiti accusari: & primo seruus non accusatur de crimine, pro quo pecuniaria poena imponitur, puta l. iul. de vi. priuata: quia proprium non habet. Insi. de pub. iud. §. item l. iul. de vi. priuata. vel pro quo imponitur poena amittenda ciuitatis: quia non est ciuis. Insi. de liberti. vel poena capitis: quia caput non habet, cum non habeat patrem: imo spiritus intelligitur: ut C. de suis & le. here. ex libera. & sic nec lege Pompeia de parricidijs: nec forte ¶ l. Cor. de iniu. hac probantur C. ad l. In de vi. pu. seruos, qui in fine. ff. de ac. hos. §. omnib. quia non potest perdere quod non habet: arg. j. q. 7. Deibertum. extra. de deci. dudum. & ff. de fur. itaque filio & extr. de rest. spo. olim. Dominus tamen potest eum defendere. ff. eo. si seruum. & ff. de publi. iud. sciendum. Secundum canones tamen potest accusari secundum dominum meum, arg. 2. q. 7. queritur. quia & mittitur ad sedem Apostolicam absolendus. extr. de sen. excom. relati. Filius: autem potest accusari secundum Acc. Sed an monachus potest accusari, dixi §. de reo. ver. item seruus. & seq. 3. de actore. in diuersis vers. ¶ Item non potest accusari praeses prouincia; & nec legatus prouincia; nec magistratus populi Romani. ff. de accusa. hos. accusare. & s. tit. prox. ver. item quod est magistratus. Item papa & Imperator, qui soluti sunt legibus, accusari non possunt extra, de conce. praeben. proposuit. C. de legi. digna. 21. dist. nunc autem. & 9. q. 3. nemo. & cap. facta. & c. seq. Haec enim sunt duo magna luminaria ad mundi firmamentum & regimen posita: extra de maio & obed. solit. praeterea. 96. dist. duo. & sunt etiam duo dona ad hoc a superna collata clemencia in Authen. quomo. do opor. epi. & c. de. cle. ad or. per in prin. colla. j. ¶ Sed dic §. q. e. Imperator accusatur coram papa de heresi, sacrilegio, & peritio & quolibet graui crimine: & eo iudicatur. extra. de re. iu. ad apostolice. & de homicidio. pro humani. lib. 6. ut ibi dixi: & pro voto facto. extra. de voto licet. & pro similibus. 1. 5. q. 3. alius. Item & arg. C. de sum. tri. l. j. & l. i. extra. de iud. nouit. & in pra. c. solit. Pa pa etiam tantum de heresi accusatur. 40. dist. si papa. & tunc vel a synodo, vel a principe: ut 2. q. 5. principes. & 96. dist. sicut quam uis. & c. nos ad firtem, vel a corpore fidelium. ea. dist. ubi nam vel si submittat se alicuius iudicio 2. q. 7. nos si. ff. de iur. om. iud. est receptum, alias nunquam accusatur: ut in praed. c. nunc autem. ¶ Item nec maior magistratus: sicut nec accusare. ff. de accu. hos. quod dic ut in pra. vers. Item quod est magistratus. Sed licet non possit accusari tempore sui honoris, tamen bene interficitur: ut in eo. ver. eius etiam accusatio differtur: praesita cautione ab eo reus praesolatur: prout traditur, ff. de adul. si adulterium. §. si miles tamen duranti. stip. dijs bene defertur. ff. de re. mi. milites phibentur. in si. & tutor duranti officio. C. de sus. pe. tu. cum. & s. de reo. ver. item tutor. & iunge hic quod est j. ver. item nec legatus. Itē q. accusatus fuit alius absolutus super eo crimine, quod hic ut s. tit. prox. vers. item quod accusatus. Itē repellitur accusans clericum coram iudice seculari de crimine canonico, seu ecclesiastico in auth. de man. prin. §. i. vero cano. col. 3. & vt clerici apud proprii epi. con. per totum. & s. de reo. ver. item clericus. quod dic ut 1. q. j. in summa. Item causa criminalis episcopi & presbyteri & diaconi plures iudices requirit: ut j. de ac. §. 4. ver. j. ¶ Item apud pedanem iudicem non potest quis de crimine accusari. de ped. iud. per totum. ff. de off. eius. cui man. est iur. l. j. Item nemo sine accusatore damnatur: ut extra, vt ec. bene. c. vnico. ff. de mu. & hono. rescripto. nisi in casibus qui no. in praed. Decr. & 2. q. j. c. de manifesta. Item minor de lapsu carnis non accusatur, sed de alijs sic, ff. de adul. si minor. extra, de deli. pue. c. j. & 2. ¶ Item nec legatus Imperatoris vel praesidis prouincia; accusare

¶ De accusato. Rubrica.

S Y M M A R I V M.

- 1 Accusari potest quilibet non prohibitus. Filius, monachus, aut seruus, an possint accusari.
- 2 Praeses vel legatus prouincia; aut magistratus populi Romani accusari non possunt.
- 3 Imperator accusari potest coram papa de quolibet graui crimine, & ab eo iudicari.
- 4 Magistratus maior, in quibus, & quando possit accusari.
- 5 Accusari non potest quis de crimine apud pedanem iudicem.
- 6 Legatus Imperatoris nec accusari, nec accusare potest. Accusari non potest qui in ius uocari non potest.
- 7 Vniuersitas delinquens an possit accusari, per syndicum constitutur.

A D D I T I O N E S.

- 1 Haec fuit. 1. 3. rub. Roffi. secunda; partis libel. iur. canonici, qui possint accusari, & qui non: & ab Azo. in Summa, de accu. & ab co. & Hosti. loco alleg. j. vers. ergo habetur totum, quod hic scribitur.
- 2 Vi priuata. ¶ Vide quod dixi supra, de actore. super versicu. item seruus.
- 3 Forte. ¶ Hoc dixit Azo. ubi supra, & Host. & rationem reddunt: quia solet plerumque arbitrio iudicis imponi poena perditionis ciuitatis, quae non cadit in eum: ut s.
- 4 Diuersis ver. ¶ Et maxime versu. sed quid si dubitatur. G. & vide quod ibi dixi. Adde quado papa possit accusari & denu. consil. penul.
- 5 Sed dic. ¶ Secundum Host. ubi s. quod praecedit f. eo. ver. ¶ Per illum hic intelliges.
- 6 Absolutus. ¶ Quid si transgreditur. Adde quid si ab eis probatum. R off. consil. 2. 23.
- 7 Accusatus. ¶ Adde Host. quid si cum eo fuerit d. Summam de accu. ver. quis sit effectus. & ver. schif. c. 2. & j. de abol. ver. porro. & ver. sed cum s.
- 8 Et 2. ¶ Vide q. scripsi de sen. exc. c. Romana. s. v.

1. 6. Viso de exceptionibus, quae accusatorem ex psona eius repellunt, sequitur videre de his, quae ratio